Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΝΕΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΠΑΙΔΩΝ ΑΠΕΣΤΑΛΗ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

Constantine Hatziconstantinou Photos

Ἀπὸ τὴν δευτέραν ἀποστολὴν Ἑλληνοαμερικανοπαίδων μαθητῶν εἰς Ἑλλάδα πρὸς παραθερισμὸν διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη» (28 Ἰουλίου 1961). Εἰς τὸ μέσον ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος Αἰδ. κ. Γεώργιος Παπαδέας, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Τιμόθεος Χαλόφτης, ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου Ναύαρχος Κοντογιάννης, ὁ Διευθυντὴς τῆς Παιδείας Αἰδ. κ. Δημήτριος Φράγκος, ὁ Αἰδ. κ. Ἀθανάσιος Ἀθανασίου, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Γραμμῆς Ἀμερικῆς κ. Ζαννῆς Μαρμαρινός, καὶ ἄλλοι.

Greek-American school children before sailing for summer camps inGreece. Group includes (second row standing, left to right): Rev. George Papadeas, Director of the Excursion; Chancellor T. J. Haloftis; Captain Kontogiannis of S.S. Queen Frederica; Rev. D. Frangos; Rev. Athan Athanasios; Mr. Zannis Marmarinos of the National Hellenic American Line; and others.

Εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος:

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. κ. Βενεδίκτου εἰς Ἀμερικήν.

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΖ'. — YEAR XXVII ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ—SEPTEMBER, 1961 ΑΡΙΘ. 498 — NO. 498

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΕΡΔΙΖΕΙ ΕΔΑΦΟΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

Βαρείας Ὑποχρεώσεις

Εἶναι λίαν εὐχάριστον τὸ γεγονός, ὅτι ἐν Ἀμερικῇ ἀναγνωρίζεται ἐσχάτως ὁλονὲν καὶ περισσότερον τὸ κῦρος τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Οὕτως ὁ Ἀμερικανὸς Γερουσιαστὴς κ. Ντίρκσεν ὑπεγράμμισε πρό τινων ἡμερῶν χαρακτηριστικῶς τὰ ἑξῆς: «Οἱοσδήποτε γνωρίζων ἱστορίαν ἔχει ἐπίγνωσιν τοῦ αὐξανομένου ἐξέχοντος ρόλου, τὸν ὁποῖον διαδραματίζει εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, ὡς καὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἡ Ἀνατολικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία». Αἱ ὁμολογίαι αὗται δὲν δικαιολογοῦν μόνον τὴν ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως λῆψιν μέτρων πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν τῶν λοιπῶν μεγάλων ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλουν βαρείας ὑποχρεώσεις εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Πάντες οὗτοι πρέπει κατὰ τρόπον συστηματικὸν νὰ χρησιμοποιοῦν ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, ἵνα ἡ Ὀρθοδοξία παρουσιάζεται εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἑτεροδόξων ἐν πάσῃ τῇ αἴγλῃ καὶ καθαρότητι.—«Ἐκκλησία» Ἀθηνῶν, 7 Ἀπρ. 1961.

Περὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν

Μὲ πολλὴν συμπάθειαν πρὸς τὸ λειτουργικὸν κάλλος καὶ μὲ βαθεῖαν γνῶσιν τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ζωῆς τῆς Ὀρθοδοξίας ἐξέδωσεν ὁ Ρωμαιοκαθολικὸς θελόγος M. J. le Guillou τὴν μελέτην "L'esprit de l'Orthodoxie grecque et russe"; édit. Art Favard, Paris 1961. Ὑπὸ τὴν ἱερὰν ὑμνογραφίαν ὁ συγγραφεὺς ἀνασκάπτει ὑπέροχα τεμάχια εἰς θαυμασίαν μετάφρασιν. Συσχετίζει τὸ δόγμα τῆς ἐνσαρκώσεως καὶ τὸ ὑλομορφικὸν στοιχεῖον τῆς λατρευτικῆς ζωῆς καὶ ἰδίως μὲ τὰς ἱερὰς εἰκόνας.

Ἐπιβεβαίωσις τοῦ Θείου Δράματος

Ὑπὸ Ἰταλῶν ἀρχαιολόγων ἀνευρέθη εἰς Ρωμαϊκὸν θέατρον τῆς Καισαρείας λιθίνη πλὰξ μὲ ἐπιγραφὴν ἐπ' αὐτῆς «Πόντιος Πιλάτος». Ἡ ἀνεύρεσις τῆς πλακὸς αὐτῆς ἐπιβεβαιοῖ τὸ Θεῖον δρᾶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ διαψεύδει ὅλους ἐκείνους, οἵτινες ἐθεώρουν ὡς μῦθον τὰ τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς μυθικὸν πρόσωπον τὸν Ρωμαῖον Διοικητὴν Πιλάτον.

Νέα περὶ Ὠριγένους Ἐργασία

Σπουδαίαν συμβολὴν εἰς τὴν κατανόησιν τῆς θεολογικῆς σκέψεως τοῦ Ὠριγένους ἀποτελεῖ ἡ ἔκδοσις τοῦ Henri Crouzel: Origène et la connaissance Mystique, "Museum Lessianum," 1961. Ἡ κεντρικὴ ἰδέα τοῦ ἔργου εἶναι, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ γνωρίσῃ τὸ θεῖον, διότι ἐδημιουργήθη κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχαιολογία καὶ Μαρτυρολόγιον

Ὡμίλησε πρό τινος εἰς τὸ Γαλλικὸν Ἰνστιτοῦτον Ἀθηνῶν ὁ ἀκαδημαϊκὸς Λουῒ Ρομπέρ, ἀρχαιολόγος καὶ ἐπιγραφολόγος. Θέμα του ἦτο τὸ μαρτύριον τοῦ ἱερέως Πιονίου, ὁ ὁποῖος ἐθανατώθη εἰς τὴν Σμύρνην τὸ 250 μ.Χ. "Ενας ἀρχαιολόγος ἠσχολήθη μὲ ἕνα τόσον ἱερὸν θέμα!

Ἐκ παραλλήλου τὸν τελευταῖον καιρὸν ἐθεωρήθη γεγονὸς εἰς τὴν Δύσιν ἡ ἀνακάλυψις ὁμιλιῶν τοῦ ἀρχαίου ἐκκλησιαστικοῦ συγγραφέως Ἱππολύτου, καθὼς καὶ ἡ λαϊκωτέρα ἔκδοσις τοῦ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀνακαλυφθέντος συγγράμματος τοῦ Ὠριγένους «Διάλεκτος πρὸς Ἡρακλείδαν». —«ΖΩΗ», 15 Ἰουνίου 1961

Ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Γῆν

Ὡς ἀνεκοίνωσεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰσραήλ, κονδύλιον 1,000,000 δολλαρίων θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἑνὸς μουσείου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, τὸ ὁποῖον θὰ στεγάσῃ ὅλα τὰ ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα, τὰ ὁποῖα ρίπτουν φῶς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Βίβλου ἢ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Τὸ μουσεῖον αὐτὸ θὰ εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα ἕνα ὁλόκληρον συγκρότημα. Θὰ περιλαμβάνῃ τὴν λεγομένην «σκευοθήκην τῆς Βίβλου», ὅπου θὰ τοποθετηθοῦν αἱ περγαμηναὶ τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης, τὸ νεώτερον Μουσεῖον Βαζαλήλ, τὸ ὁποῖον περιέχει συλλογὰς Ἑβραϊκῆς λαϊκῆς τέχνης, καὶ τὸ νέον Ἰσραηλιτικὸν Μουσεῖον Τέχνης καὶ Ἀρχαιολογίας.—«Ἀπόστολος Ἀνδρέας», Ἰούν. 1961

Orthodox Observer

Est. 1934

The official publication of the news, work and thought of the Greek Orthodox Church in America, published monthly by the Greek Archdiocese of North and South America, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y. Phone: TRafalgar 9-2060

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.
EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE

Subscription Rates in U.S.A. and Canada:

One year	$4.00
Two years	$7.00
Three years	$10.00
Single copy	40 cents
Foreign Countries	$4.50 per year

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

Allow one month for change of address and renewal orders to become effective. To insure accuracy in changes, include previous and new address. Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 2nd day of the month for issue of following month. Send all communications to:

ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκδόσεις Ἀποστ. Διακονίας Ἐκκλησίας Ἑλλάδος

ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. Ὑπὸ Δημ. Μπαλάνου, Ἀκαδημαϊκοῦ, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΧΑΡΑ. Ὑπὸ Ἰωάννου Παναγιωτίδου, Καθηγητοῦ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς.

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΑΣ. Ὑπὸ «Ἡ Φωνὴ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Η ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ. Ὑπὸ «Ἡ Φωνὴ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΓΑΜΟ. Ὑπὸ «Ἡ Φωνὴ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ. Ὑπὸ «Ἡ Φωνὴ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗ ΒΙΟΠΑΛΗ. Ὑπὸ «Ἡ Φωνὴ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΡΟΔΩ ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Θὰ συζητηθοῦν θεμελιώδη ἐκκλησιαστικὰ θέματα. — Δὲν θὰ παρακαθήσουν ὅμως εἰς αὐτὸ οἱ Πατριάρχαι.

Ὑπὸ τοῦ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΗΛΙΑΔΗ

ΠΕΡΑΝ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, τέλη Ἰουλίου. — Τὸ Φανάρι δὲν ἔπαυσε νὰ διατηρῇ κάτι ἀπὸ τὴν παληὰ ἀρχοντιά του. Ἄλλαξε ἡ σύνθεσις τοῦ πληθυσμοῦ του, οἱ λιθόστρωτοι ὡστόσο δρόμοι του μὲ τὶς ἀνηφοριὲς ποὺ ὁδηγοῦν πρὸς τὴν Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολή, ἀνιστοροῦν πάντα τὴν ζωὴν τῶν περασμένων χρόνων του.

Ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς σημερινῆς πραγματικότητος ἀγκαλιασμένη μὲ τὴν ἀτμόσφαιρα τῶν ἀναμνήσεων δημιουργοῦν τὸ σύγχρονο περιβάλλον τῆς περιοχῆς αὐτῆς τῆς Πόλης. Μέσα στὴν ἀρχοντικὴ αὐτὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ Φαναρίου τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο προβάλλει τὴν ὑποβλητικότητά του. Οἱ ὁλοπράσινοι κισσοὶ ποὺ ἁπλώνονται καὶ καλύπτουν τὶς πληγὲς ποὺ ἄφηκε ἡ πυρκαϊὰ ποὺ κατέστρεψε μέγα μέρος τοῦ κτίσματος μαζὶ μὲ λίγα φουντωμένα πεῦκα συνθέτουν μιὰ σκηνοθεσία συμπαθῆ. Κάτω ὁ πάνσεπτος Πατριαρχικὸς Ναὸς μὲ τὰ ἱερὰ λείψανα καὶ τὴν ἱστορία του. Στὴν ἀντικρυνὴ πλευρὰ τὰ διασωθέντα κτίσματα μὲ τὰ διάφορα Πατριαρχικὰ γραφεῖα καὶ μὲ τὰ ἰδιαίτερα δώματα τοῦ Πατριάρχου τὰ γειτονεύοντα μὲ τὸ ὑποβλητικὸ παρεκκλήσι τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα, ποὺ χτίσθηκε μὲ ἔξοδα τοῦ μεγάλου εὐεργέτη, τοῦ Εὐσταθίου Εὐγενίδη.

Στὸ πλησίον ἰδιαίτερόν του γραφεῖο μᾶς δέχεται ἕνα πρωϊνὸ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας. Εὐθυτενὴς μὲ τὸ χαμόγελο τὸ εὐγενικὸ καὶ τὸ πατρικό. Τὰ χρόνια ἅπλωσαν τὰ λευκὰ χιόνια τους ἐπάνω στὴ βιβλική του μορφὴ μὲ τὴν μακρυὰ γενειάδα, περισσότερο ὅμως ἐρυτίδωσε κάπως τὸ μέτωπό του ὁ ὄγκος τῆς ἐργασίας καὶ τῶν εὐθυνῶν. Ὁ Πατριάρχης ἀντιμετώπισε καὶ ἀντιμετωπίζει συνεχῶς γεγονότα καὶ καταστάσεις. Ἀνέβηκε ἐπανειλημμένως μὲ ἡρωϊσμὸ τὸν Γολγοθᾶ χωρὶς νὰ προδίνῃ τὴν ἀγωνία του. Ἄλλος στὴ θέσι του θὰ λιποψυχοῦσε. Ὁ Πρωθιεράρχης ὅμως τοῦ Φαναρίου καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Οἰκουμένης παρέμεινε ἀλύγιστος μὲ πλήρη κατανόηση τῆς μεγάλης ἀποστολῆς του ὡς ποιμενάρχου.

Μᾶς μιλεῖ πότε μὲ ἐνθουσιασμό, πότε μὲ πόνο καὶ πικρία. Ἕνας τίμιος συζητητὴς ποὺ σὲ ἀφοπλίζει ἡ ἐντιμότης καὶ ἡ πίστις πρὸς τὶς ἰδέες καὶ τὶς ἀντιλήψεις του. Μακρυὰ ἀπὸ κάθε αἴσθημα κακίας. Τὰ τελευταῖα γεγονότα τὰ ἀντιπαρερχόμεθα. Εἶναι θλιβερὴ ἡ ἀνάμνησίς των καὶ δὲν ὠφελεῖ σὲ τίποτε. Τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη ἀπασχολοῦν τώρα τὰ μεγάλα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα ποὺ παρουσιάζουν ἀναμφισβητήτως καὶ τὸ μεγαλύτερο δημοσιογραφικὸ ἐνδιαφέρον.

Τὸ Διορθόδοξον Συνέδριον ποὺ θὰ συγκροτηθῇ περὶ τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου στὴν γραφικὴ Ρόδο, ἀπετέλεσε τὸ πρῶτο θέμα τῆς μακρᾶς συνομιλίας μας μὲ τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Εἶναι τὸ δεύτερο συνέδριο τῆς μορφῆς αὐτῆς. Τὸ πρῶτο, ὡς γνωστόν, εἶχε συνέλθει τὸ 1930 εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ συμμετέσχεν ἀπὸ μέρους τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ σημερινὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ὡς Μητροπολίτης Κερκύρας τότε. Ἀλλ' ὁ σεβαστὸς συνομιλητής μας μᾶς διευκρινίζει ὅτι εἰς τὸ Συνέδριον ἐκεῖνο δὲν μετεῖχεν οὔτε ἡ Ρωσσικὴ Ἐκκλησία λόγῳ τῆς τότε καταστάσεως εἰς τὴν Ρωσσίαν, οὔτε καὶ ἡ Βουλγαρικὴ διότι δὲν εἶχεν ἀρθῇ τὸ σχίσμα. Σήμερον δὲν συντρέχουν οἱ λόγοι αὐτοὶ καὶ ἔχουν κληθῇ πρὸς συμμετοχήν: τὰ τέσσαρα Ἑλληνικὰ Πατριαρχεῖα, ἡ Ρωσσική, ἡ Σερβική, ἡ Ρουμανικὴ καὶ ἡ Πολωνικὴ Ἐκκλησία καὶ αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου, ἡ Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐστάλη ἡ ἀναγνώρισίς της εἰς Πατριαρχεῖον, καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας ἐφ' ὅσον συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς κανόνας καὶ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὡς τῆς κορυφαίας Ἐκκλησίας τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἀσχέτως πρὸς τὴν καθυστέρησιν ἀπαντήσεων ὡρισμένων Ἐκκλησιῶν πρὸς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, θεωρεῖται βεβαία ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας. Καὶ ὁ Πατριάρχης μᾶς ἀναφέρει ὅτι αἱ σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Φαναρίου μετὰ τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας εἶναι πλέον ἢ ἐγκάρδιοι καὶ ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ρώσσου Πατριάρχου εἰς τὸ Φανάριον ὑπῆρξεν εὐκαιρία νὰ συσφιχθοῦν περισσότερον αἱ σχέσεις τῶν δύο Πατριαρχείων καὶ νὰ διευθετηθοῦν ὡρισμέναι διαφοραί, αἱ ὁποῖαι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποτελοῦν ἀντικείμενον ψυχρότητος καὶ καχυποψιῶν.

Καὶ πρῶτον, καθὼς μᾶς διευκρινίζει ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἐπῆλθε συμφωνία διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῶν ἐν διασπορᾷ Ρώσσων. Ὁ Ρῶσσος Πατριάρχης ἐδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου περὶ συστάσεως Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα. Ἤδη τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Μόσχας ἀπέστειλε τὸν κατάλογον τῶν ὀνομάτων τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα θὰ μετέχουν ἀπὸ ρωσσικῆς πλευρᾶς εἰς τὴν μικτὴν αὐτὴν ἐπιτροπήν. Διὰ τὴν

ἐπάνδρωσιν τῆς Ρωσσικῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὑπὸ Ρώσσων μοναχῶν ὁ Ρῶσσος Πρωθιεράρχης ἀπεδέχθη τὴν ἄποψιν ὅτι τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἀπολύτως ἐκκλησιαστικόν, ἀλλ' ἰδίως πολιτικόν, ἐφ' ὅσον τὸ Ἅγιον Ὄρος ὑπάγεται ὑπὸ τὴν Ἑλλάδα. Παρεδέχθη ἐπίσης κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν συζήτησιν ὅτι πρέπει ν' ἀποφευχθῇ οἱαδήποτε ἀναταραχὴ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος πρὸς περιφρούρησιν τῆς κυριότητος τῶν μονῶν ἑκάστης ἐθνικότητος.

Τὸ Συνέδριον τῆς Ρόδου θὰ ἔχῃ μορφὴν προκαταρκτικήν. Δὲν θὰ εἶναι συνέδριον οὐσίας, ἀλλὰ θὰ καταρτισθῇ κατ' αὐτὸ τὸ πρόγραμμα τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα θὰ ἀποτελέσουν τὸ ἀντικείμενον τῶν συζητήσεων καὶ ἀποφάσεων κατὰ τὴν συνερχομένην προσεχῆ Μεγάλην Διορθόδοξον Σύνοδον. Τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα θὰ συζητηθοῦν κατὰ τὴν προσύνοδον τῆς Ρόδου ἀνάγονται εἰς τὴν πίστιν καὶ τὸ δόγμα, τὴν θείαν λατρείαν, τὸν μοναχικὸν βίον, τὴν μόρφωσιν τοῦ ἱεροῦ κλήρου, τὸν γάμον τῶν κληρικῶν, τὰ κωλύματα γάμου, τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα, τὰς σχέσεις τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πρὸς ἀλλήλας καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν Χριστιανικὸν κόσμον, τὰ θεολογικὰ θέματα γενικῶς καὶ εἰς διάφορα ἄλλα κοινωνικὰ προβλήματα. Μετὰ τὴν δι' ὁμοφώνου ψήφου ἔγκρισιν καὶ τοποθέτησιν ὅλων τῶν θεμάτων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν θὰ ὁρισθοῦν ἐπιτροπαὶ ἐξ εἰδικῶν ἐπιστημόνων κατὰ Ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπεξεργασθοῦν τὰ ψηφισθέντα κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τῆς προσυνόδου τῆς Ρόδου ζητήματα καὶ θὰ ὑποβάλουν ταῦτα πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ προσεχῆ μεγάλην Διορθόδοξον Διάσκεψιν. Καὶ ἡ διάσκεψις αὐτὴ θὰ εἶναι διάσκεψις οὐσίας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετάσχουν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ οἱ λοιποὶ Ὀρθόδοξοι Πατριάρχαι. Συνεπῶς ἀποκλείεται ἡ μετάβασις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν Ρόδον κατὰ τὴν μέλλουσαν νὰ συγκληθῇ Πανορθόδοξον Προκαταρκτικὴν Διάσκεψιν. Εἰς τὴν Διάσκεψιν ταύτην ἐκλήθησαν νὰ παραστοῦν καὶ ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρμενίων καὶ τῶν Κοπτῶν ὡς ἁπλοῖ παρατηρηταὶ χωρὶς οὐδεμίαν νὰ ἔχουν γνώμην.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης μᾶς ἐξῆρε τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃ ἡ προσύνοδος τῆς Ρόδου. Καὶ ἡ σημασία αὐτὴ συνίσταται εἰς τὴν συζήτησιν τῶν θεμάτων τῶν ἀφορώντων τὴν Ὀρθοδοξίαν μὲ ἀπόλυτον θάρρος καὶ τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν προσεχῆ Διορθόδοξον Σύνοδον καὶ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ὅτι εἴμεθα τοποθετημένοι διὰ τὴν κατάλληλον προβολὴν τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῆς ὡς ἑνιαίου μετώπου εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἡ σημασία τῆς Προσυνόδου αὐτῆς τῆς Ρόδου, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Πρωθιεράρχου τοῦ Φαναρίου, συνίσταται ἀκόμη εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι γύρω ἀπὸ μίαν τράπεζαν θὰ συγκεντρωθοῦν ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι καὶ θὰ συζητήσουν ἐπὶ τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν καὶ ἀπασχολοῦν ὁλόκληρον τὸν Ὀρθόδοξον κόσμον. Καὶ μεταξὺ ἄλλων θὰ συζητηθῇ καὶ τὸ σύνθημα τὸ ὁποῖον ἐξαπέλυσεν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατὰ τὸ τελευταῖον ταξίδιόν του εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν περὶ ἑνότητος τῶν Ὀρθοδόξων, σύνθημα τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν ἀντίληψίν του, ἔχει ξεπεράσει εἰς ἔκτασιν καὶ οὐσίαν οἱασδήποτε παρομοίας μορφῆς σύνθημα ἄλλης Ἐκκλησίας.

Ἀλλ' ἡ συνομιλία μας μὲ τὸν Πατριάρχην δὲν ἐτελείωσε μὲ τὸ ζήτημα τῆς Προσυνόδου τῆς Ρόδου. Συνεχίσθη μὲ τὰς σχέσεις τοῦ Πατριαρχείου καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ περὶ αὐτῶν μεταδίδω τὰ τῆς συνομιλίας μας αὐτῆς κατωτέρω.

ΠΩΣ ΕΞΕΛΙΣΣΟΝΤΑΙ ΗΔΗ ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΜΕ ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ

Ἡ ἐπίσκεψις τῆς Παπικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὸ Φανάρι. — Ὁ Πατριάρχης θὰ ἐπεσκέπτετο τὸν Πάπαν, ἀλλ' ἐζήτησε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἀπόδοσις τῆς ἐπισκέψεως. — Ἡ δυνατότης ἄρσεως τῶν δογματικῶν διαφωνιῶν. — Ἐσωτερικαὶ δυσχέρειαι τῆς προσεχοῦς Διασκέψεως τοῦ Βατικανοῦ. — Τὸν προσεχῆ Μάϊον ὁ Πατριάρχης θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα.

Αἱ σχέσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Δύσεως ἐξακολουθοῦν πάντοτε νὰ ἀποτελοῦν ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὸν προκαθήμενον αὐτοῦ Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηναγόραν. Καὶ κατὰ τὴν μακρὰν συνομιλίαν μας μὲ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μᾶς ἐδόθη εὐκαιρία νὰ διευκρινίσωμεν ὡρισμένας ἀντιλήψεις.

Αἱ σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν εἶναι ὁμαλαὶ χωρὶς βεβαίως νὰ σημαίνῃ τοῦτο ὅτι δὲν ὑφίστανται αἱ διαφοραὶ αἱ χωρίζουσαι τὴν Ὀρθοδοξίαν ἀπὸ τὸν Καθολικισμόν. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἔσπευσε νὰ μᾶς διευκρινίσῃ, ὅτι πράγματι ἐδήλωσεν ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἐπεσκέπτετο εἰς τὴν Ρώμην τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν ἐξησφαλισμένην προϋπόθεσιν ὅτι καὶ ὁ Πάπας θὰ ἐπέδιδε τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πατριάρχου εἰς τὸ Φανάριον. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρξεν ἀπάντησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ καὶ θέμα ἐπισκέψεως τοῦ Πατριάρχου. Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τὸ σύνθημα τῆς ἑνότητος, τὸ ὁποῖον ἐξαπέλυσε κατὰ τὸ ταξίδι του εἰς Μέσην Ἀνατολήν, μὲ βάσιν τὴν διατήρησιν τῶν ἀσαλεύτων θησαυρῶν καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, συνοψίζει τὴν πολιτικὴν τῆς Ὀρθοδοξίας ἀπέναντι τοῦ Βατικανοῦ. Τὸ σύνθημα ἐκεῖνο δὲν εἶχε συγκεκριμένην ἀνταπόκρισιν ἀπὸ μέρους τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἀποστολὴ εἰς τὸ Φανάριον Παπικῆς ἀντιπροσωπείας ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἰάκωβον Τέστα, τέως δελεγάτον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἤδη κοσμήτορα τῆς Ἀκαδημίας τῶν Εὐγενῶν ἐν

Ρώμῃ, καὶ τὸν εἰδικὸν εἰς τὰ ζητήματα τῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ἀνατολῆς Ἀλφόνσον Ράς, κοσμήτορα τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀνατολικῶν Σπουδῶν ἐν Ρώμῃ, ἀπετέλεσεν εὐκαιρίαν νὰ ἀνακινηθοῦν διευκρινιστικαὶ ἀπόψεις ἑκατέρωθεν. Ἡ ἐπίσκεψις αὐτή, σχολιασθεῖσα εὐρύτερον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐθεωρήθη ὑπὸ μεγάλης Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος, ὡς μᾶς ἀνέφερεν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὡς τὸ μεγαλύτερον γεγονὸς μετὰ τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ Σύνοδον.

Ποῖος ὑπῆρξεν ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεως ταύτης; Ἔσπευσε νὰ τονίσῃ τοῦτον πρὸς τὸν Πατριάρχην ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀντιπροσωπείας αὐτῆς Ἀρχιεπίσκοπος κ. Τέστα. Ἡ Παπικὴ ἀντιπροσωπεία ἔφθασεν εἰς τὸ Φανάρι κατόπιν εἰδικῆς ἐντολῆς τοῦ Πάπα πρὸς τὸν Καρδινάλιον Τσικονιάνι, Πρόεδρον τῆς Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ἀνατολικῶν Σχέσεων τῆς Βατικανῆς Δευτέρας Συνόδου, διὰ νὰ παρασχεθοῦν εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν αἱ πληροφορίαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν Σύνοδον τοῦ Βατικανοῦ καὶ τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν της καὶ νὰ δηλωθῇ πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπέδειξε τόσον ὁ Πατριάρχης ὅσον καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία κατὰ διαφόρους τρόπους περὶ τῆς Συνόδου ἡ ὁποία πρόκειται νὰ συνέλθῃ εἰς τὸ Βατικανὸν εὗρεν ἀναγνώρισιν καὶ ἀπήχησιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης καὶ ἐξετιμήθη βαθύτατα. Ὁ Πατριάρχης, ἀφοῦ ἤκουσε τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῆς Παπικῆς ἀντιπροσωπείας, ὑπεγράμμισε τὴν διαπιστουμένην πανταχόθεν εὐρυτάτην διαχριστιανικὴν διάθεσιν πρὸς συνεργασίαν καὶ ἑνότητα καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ πληροφορηθῇ ἐν ἐκτάσει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὰ τῆς Συνόδου τοῦ Βατικανοῦ. Κατὰ τὴν πορείαν τῆς συζητήσεως ἀπεδείχθη ὅτι ὁ μὲν Πατριάρχης ἦτο προπαρασκευασμένος ἐνῷ ἀντιθέτως ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ἰδίως τῆς ἀντιπροσωπείας Ἀρχιεπίσκοπος Τέστα ἐστερεῖτο ἐπαρκῶν ὁδηγιῶν. Πάντως ἀπὸ τὰς δοθείσας πληροφορίας διεπιστώθη, ὅτι ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία ἀντιμετωπίζει σοβαρὰς δυσχερείας καὶ ὅτι ἡ προετοιμαζομένη Διάσκεψις τοῦ Βατικανοῦ δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ οὔτε καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Αἱ δυσκολίαι τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει τὸ Βατικανὸν προέρχονται ἐκ προβλημάτων ἐσωτερικῶν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐπὶ τριῶν χιλιάδων προσκλήσεων τὰς ὁποίας ἀπηύθυνε τὸ Βατικανὸν ἐλήφθησαν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας ἀπαντήσεις μὲ θέματα καὶ ἀξιώσεις μὴ προβλεπομένας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης. Σοβαρώτεραι ἀπὸ τὰς ἀξιώσεις αὐτὰς ὑπῆρξαν ἐκεῖναι πολλῶν Ἐπισκόπων οἱ ὁποῖοι θὰ ἤθελον τὰ «ἐπισκοπᾶτα» των νὰ εἶναι ἀνεξάρτητα, νὰ διοικοῦν μὲ ἀπόλυτον καὶ εὐρεῖαν δικαιοδοσίαν καὶ νὰ μὴ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸν Πάπαν περιβεβλημένον μὲ τὸ «ἀλάθητον» καὶ διατάσσοντα τοὺς ἐπισκόπους. Ἡ ἀξίωσις αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς μία πραγματικὴ ἐπανάστασις κατὰ βασικῶν ἀρχῶν τοῦ Βατικανοῦ. Τὸ ζήτημα τοῦ γάμου τῶν Καθολικῶν κληρικῶν ὑπῆρξε τὸ ἄλλο ἐσωτερικὸν πρόβλημα ποὺ ἀντιμετωπίζει τὸ Βατικανὸν καὶ μελετᾷ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Συνόδου. Ὑπῆρξε δὲ καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι σοβαρὸν τὸ ζήτημα τοῦτο. Θὰ πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ, ὅτι λόγῳ τῆς ἀγαμίας τοῦ Καθολικοῦ κλήρου, ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαπενταετίας πέντε χιλιάδες Καθολικοὶ ἱερεῖς ἀπεσκίρτησαν ἀπὸ τὸν Καθολικισμὸν καὶ προσεχώρησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Διαμαρτυρομένων.

Ἀλλ' ἂν αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας παρέσχον εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς ἐπιτροπὴν Ἀρχιερέων καὶ ἀνωτέρων κληρικῶν οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Πάπα συνώψιζον τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν εἰς τὸ Φανάρι, διεπιστώθη ἐν τούτοις ἀπὸ μέρους τοῦ Προκαθημένου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὅτι ὁ πραγματικὸς σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεως αὐτῆς ὑπῆρξε τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας δι' ἐπισήμους ἐπαφὰς πρὸς εὐρυτέραν συνεννόησιν δι' ἄρσιν ὡρισμένων διαφορῶν.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, μᾶς ἐδήλωσε κατὰ τὴν συνομιλίαν μας ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, μελετᾷ πάντοτε τὴν προσέγγισιν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς προγραμματισθείσης ἑνότητος, χωρὶς ἡ ἑνότης αὐτὴ νὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὰ δογματικῆς φύσεως ζητήματα. Αἱ περισσότεραι ἀπὸ τὰς δογματικὰς διαφοράς, διεσαφήνισεν ὁ Παναγιώτατος Ἀρχηγὸς τῆς Ὀρθοδοξίας, ἀποτελοῦν φραστικὴν διατύπωσιν τῶν κατὰ καιροὺς θεολόγων, ἐνῷ εἰς τὴν οὐσίαν ὑπάρχει πλήρης συμφωνία. Ἡ δυνατότης τῆς ἄρσεως τῶν περισσοτέρων δογματικῶν διαφωνιῶν στηρίζεται εἰς τὴν εἰλικρίνειαν, τὴν ἀμοιβαιότητα καὶ τὴν ἀγάπην.

Ἂν θὰ πρυτανεύσῃ καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ἡ ἀμοιβαία εἰλικρίνεια καὶ ἡ ἀγάπη, ἡ συνένωσις θὰ εἶναι ἀπολύτως ἐφικτή, ὁπότε θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ σύγκλησις μιᾶς Οἰκουμενικῆς Συνόδου μὲ τὴν συμμετοχὴν ὅλων τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ μὲ ἀνεπιφύλακτον καὶ πλήρη ἰσοτιμίαν τῶν προκαθημένων ἑκάστης Ἐκκλησίας. Αἱ ἐπαφαὶ τὰς ὁποίας ἐνεκαινίασε τὸ Βατικανόν, διὰ τῆς ἀποστολῆς εἰς τὸ Φανάριον καὶ ἐπισκέψεως πρὸς τὸν Πατριάρχην τῆς Παπικῆς ἀντιπροσωπείας ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἰάκωβον Τέστα, παρέχουν τὴν προοπτικὴν μιᾶς ἀλλαγῆς τακτικῆς τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ μιᾶς προσπαθείας προσεγγίσεως στηριζομένης, κατὰ τὴν ἐμφατικὴν δήλωσιν τοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, εἰς τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὴν ἀγάπην.

Ἡ μακρὰ συνομιλία μας μὲ τὸν Παναγιώτατον Ἀρχηγὸν τῆς Ὀρθοδοξίας ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων ἐτερματίσθη εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Εἰς ἐρώτησίν μας σχετικὴν μὲ τὴν μελετωμένην ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ Πατριάρχης μᾶς ἐπληροφόρησεν

ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπίσκεψις αὕτη, ἀλλὰ πάντως θὰ πραγματοποιήσῃ αὐτὴν ἐντὸς τοῦ Μαΐου τοῦ 1962 ἐρχόμενος εἰς Ἀθήνας, μεταβαίνων εἰς Ἤπειρον ὅπου καὶ ἡ γενέτειρά του, τὰ Τσαραπλανά, τὸ σημερινὸν Βασιλικόν, ἐπισκεπτόμενος τὴν Κρήτην καὶ μὴ λησμονῶν καὶ τὴν πρώτην του ἐπαρχίαν, τὴν Κέρκυραν, ἡ ὁποία δὲν ἔπαυσεν ἐπίσης νὰ τὸν ἐνθυμῆται πάντοτε ὡς τὸν γλυκὺν καὶ στοργικὸν Ἱεράρχην της.

Καθὼς ἐγκαταλείπομεν τὸ Πατριαρχικὸν γραφεῖον ἀντικρύζομεν εἰς τοὺς διαδρόμους πλήθη ξένων ἐπισκεπτῶν. Τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ὁ Πατριάρχης δὲν παύουν νὰ ἀποτελοῦν τὸ πραγματικὸν προσκύνημα ἐκ μέρους ξένων ἐπισκεπτῶν ἀνεξαρτήτως θρησκεύματος, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ἀπαραίτητον νὰ ἐπισκεφθοῦν καὶ νὰ ὑποβάλουν τὰ σέβη των εἰς τὸν Πατριάρχην. Τοὺς δέχεται ὅλους μὲ πατρικὴν εὐγένειαν καὶ μὲ χαμόγελο. Καὶ φεύγουν ὅλοι καταγοητευμένοι ἀπὸ τὴν γνωριμία καὶ τὸ προσκύνημά των αὐτό.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

Ἀναδημοσιεύομεν ἁπλῶς, ὡς ἐδημοσιεύθη εἰς Ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα, τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς ἡμῶν Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας ἠγαθύνθη νὰ δώσῃ εἰς τὸν κ. Βασίλειον Ἠλιάδην, ἐκλεκτὸν διανοούμενον καὶ δημοσιογράφον. Προέβημεν εἰς πιστὴν ἀναδημοσίευσιν, χωρὶς νὰ σχολιάσωμεν ὡρισμένας ἀπόψεις τοῦ συντάκτου, οὔτε νὰ ἀντικαταστήσωμεν κανένα ὅρον ἢ ὀνομασίαν, ὡς λ.χ. Διορθόδοξον Συνέδριον, Προσύνοδος κ.τ.λ.

Πρὸς διαφώτισιν ὅμως τῶν ἀναγνωστῶν μας σημειώνομεν τὰς κάτωθι ἐπεξηγήσεις. Ἡ ἐπίσημος ὀνομασία τῆς ἐν Ρόδῳ συγκεντρώσεως εἶναι «Πανορθόδοξος Διάσκεψις». Ἀποτελεῖ δὲ αὕτη τὸ πρῶτον στάδιον τῶν συντονισμένων διορθοδόξων ἐνεργειῶν.

Τὸ δεύτερον στάδιον θὰ εἶναι ἡ Πανορθόδοξος Προσύνοδος, τῆς ὁποίας ἡ ἡμερησία διάταξις θεμάτων θὰ συνταχθῇ ἐν Ρόδῳ κατὰ τὴν Πανορθόδοξον Διάσκεψιν. Ὁ χρόνος τῆς συγκλήσεως τῆς Προσυνόδου θὰ ὁρισθῇ ὑπὸ τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τὸ τρίτον καὶ τελικὸν στάδιον θὰ εἶναι ἡ Πανορθόδοξος Σύνοδος, τῆς ὁποίας ὁ χρόνος συγκλήσεως θὰ ὁρισθῇ ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς πρώτου μεταξὺ ἴσων Πατριαρχείων.

Τῷ 1930 συνῆλθεν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μία Πανορθόδοξος Σύσκεψις, πρὸ αὐτῆς δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθόδοξον Συνέδριον, τῷ 1923.

G.A.P.A. — Ἐγκύκλιος 2ας Αὐγούστου

«. . . Οἱ Γκάπανς καὶ αἱ Ἑστιάδες πρέπει νὰ εἶναι πρῶτοι μέλη τῶν Κοινοτήτων μας καὶ ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας, καὶ νὰ εἶναι συνδρομηταὶ καὶ ὑποστηρικταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, ἐμπνέοντες καὶ προτρέποντες, πάντα ὁμογενῆ μας, πρὸς συνεργασίαν, ἀδελφικὴν καὶ ἀδιάλειπτον, μὲ τὰς Κοινότητας, τὰς Ὀργανώσεις μας καὶ τὰ Σωματεῖα μας, προάγοντες καὶ καλλιεργοῦντες τὴν ἰδέαν, πρὸς δημιουργίαν περισσοτέρων ἀπογευματινῶν καὶ ἡμερησίων Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ ἰσοτίμων Γυμνασίων ἐν Ἀμερικῇ. Νὰ ἐνθαρρύνουν καὶ νὰ συμβουλεύουν τοὺς γονεῖς, εἴτε Ἀμερικανογεννημένοι εἶναι, εἴτε ἐξ Ἑλλάδος ἐλθόντες, ὅπως ὁμιλοῦν τὴν Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν εἰς τὰ παιδιά των καὶ ὅπως ἐπιμένουν εἰς αὐτήν, διαφωτίζοντες καὶ διαφωτιζόμενοι, διὰ τὴν μεγίστην ἀξίαν τῆς ἀθανάτου Ἑλληνικῆς Γλώσσης, ἥτις εἶναι καὶ ἡ Μητέρα Γλῶσσα ὅλων τῶν Γλωσσῶν, ἡ Γλῶσσα τῆς Φιλοσοφίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ, τῆς Τέχνης καὶ τῆς Ἐπιστήμης, ἡ Γλῶσσα τοῦ Εὐαγγελίου μας . . .».

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ BKOOKLINE ΠΡΟΣ ΑΠΟΣΒΕΣΙΝ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΤΗΣ

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Brookline, Massachusetts, ἠγόρασε νέαν ἔκτασιν γῆς καὶ ἀνήγειρε τρία νέα μεγαλοπρεπῆ κτίρια. Ἐκ τοῦ συναφθέντος χρέους της ὑπολείπονται 435,000 δολλάρια. Πρὸς ἐξόφλησιν αὐτοῦ καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ νέου προγράμματος τῆς Σχολῆς διοργανοῦνται τιμητικὰ δεῖπνα εἰς διαφόρους μεγάλας πόλεις τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ Βοστώνη μὲ ὁλόκληρον τὴν Νέαν Ἀγγλίαν ἔδωσαν τὸ ἐνθουσιῶδες σύνθημα. Τὸ Σικάγον καὶ ἡ Β΄. Ἀρχιεπισκοπικὴ Περιφέρεια ὑπερέβησαν τὰς προσδοκίας πάντων.

Τὸ παράδειγμά των ἂς ἀκολουθήσουν καὶ αἱ ἄλλαι περιφέρειαι καὶ πόλεις, ὅπου θὰ δοθοῦν τιμητικὰ δεῖπνα ὑπὲρ τῆς Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΗΛΙΛΗ

ΟΤΕ πρὸ εἴκοσι αἰώνων σκότος ἀμαθείας ἐκάλυπτε τὴν γῆν καὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἔζη εἰς κατωτέραν κατάστασιν ἠθῶν καὶ ἀκολάστου βίου, δώδεκα ἁλιεῖς τῆς λίμνης Τιβεριάδος, ἀγαθοὶ εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχήν, ἄνευ ρητορικῆς εὐγλωττίας καὶ ἰδιαιτέρας ἱκανότητος, ἐγκαταλείψαντες τὰ πλοῖα καὶ τὰ δίκτυα αὐτῶν, δεσπάρησαν εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, κηρύττοντες Ἰησοῦν Χριστόν, ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὡς τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, σταυρωθέντα καὶ ταφέντα καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα καὶ ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθεζόμενον καὶ πάλιν ἐρχόμενον ὅταν ἔλθῃ ἡ συντέλεια τῶν αἰώνων, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον καὶ ταῦτα μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἠθικῆς τοῦ κόσμου μεταμορφώσεως καὶ ἀναγεννήσεως.

Καὶ φέρονται ἐνώπιον βασιλέων καὶ τυράννων κατηγορούμενοι διὰ τὴν νέαν καὶ ἄλλως καλουμένην σκανδαλώδη αὐτῶν διδασκαλίαν. Καὶ αὐτοὶ δὲν λέγουν τίποτε ἄλλο, εἰμὴ ὅ,τι ἤκουσαν, ὅ,τι εἶδον. Ταῦτα ἐκήρυττον καὶ ὡμολογοῦσαν καὶ ἐμάχοντο κατὰ βασιλέων καὶ τυράννων, κατὰ σοφῶν καὶ ἀμαθῶν.

Δὲν παρῆλθον ὅμως πολλὰ ἔτη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κηρύγματός των καὶ τὸ Εὐαγγελικὸν κήρυγμα ἠκούσθη εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ εἴδωλα τῆς λατρείας τῶν λαῶν ἤρχισαν νὰ καθαιροῦνται καὶ ὁ Τίμιος τοῦ Σωτῆρος Σταυρὸς ὡς ἱερὸν σύμβολον τιμᾷ καὶ κοσμεῖ τὰς κεφαλὰς καὶ τὰ στήθη τῶν δυνατῶν τῆς γῆς. Μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θ. Λόγου οἱ σοφοὶ ὑπὸ τῶν μωρῶν τοῦ κόσμου κατισχύθησαν καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ δεινοὶ συζητηταὶ κατεφιμώθησαν. Μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θ. Λόγου οἱ ἰσχυροὶ ὑπὸ τῶν ἀσθενῶν καὶ οἱ εὐγενεῖς καὶ ἄρχοντες ὑπὸ τῶν ἀσήμων καὶ ἀρχομένων ἐταπεινώθησαν. Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἦσαν δεδηλητηριασμένοι ὑπὸ τῆς σατανικῆς οἰήσεως τῆς ἀνθρωπίνης πλάνης πιστεύουν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ δέχονται τὴν θείαν Αὐτοῦ διδασκαλίαν, πλὴν ὅμως καὶ πολλοὶ περιβεβλημένοι τὴν φιλοσοφικὴν τήβεννον, δὲν θέλουν νὰ ἴδουν τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου καὶ ὡς μωρίαν θεωροῦν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος. Εἶναι μωρὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ δώδεκα ἁλιεῖς τῆς Ἰουδαίας ἠθέλησαν νὰ φωτίσουν καὶ νὰ σώσουν τὸν κόσμον, πλὴν ὅμως ἀφοῦ ἤδη ἐφώτισαν καὶ ἔσωσαν αὐτὸν εἶναι μωρὸν βεβαίως νὰ μὴ θέλωμεν νὰ ἴδωμεν ὅτι Θεοῦ δύναμις καὶ Θεοῦ σοφία ἦτο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κατώρθωσαν οἱ Ἀπόστολοι, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδυνήθησαν ἐπὶ τόσους αἰῶνας τόσοι σοφοὶ τῆς γῆς.

Ἰδοὺ διατί: «Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δὲ σωζομένοις δύναμις Θεοῦ ἐστί». (Α΄. Κορ. α΄. 18)

Τὴν δύναμιν τοῦ Θείου Λόγου, τὴν Θείαν Χάριν ἐν τῷ ἔργῳ τῶν Ἀποστόλων, βλέπει κανεὶς ὁπουδήποτε καὶ ἂν μεταβῇ, ἀκούει ἀπὸ τὰ στόματα πάντων, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ γλώσσης, ἠθῶν καὶ ἐθίμων, οὐχὶ βεβαίως διὰ τὴν δύναμιν τῶν κηρύκων, ἀλλὰ διὰ τοῦ Σταυρωθέντος τὴν ἰσχύν.

Καὶ πάντα τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο ἀδύνατα παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, ἐγένοντο δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ Θεῖος Λόγος, τὸν ὁποῖον ἐκήρυξεν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐθεμελίωσεν ὡς βίωμα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου καὶ ἐπεσφράγισεν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ διὰ τῆς μεγάλης Αὐτοῦ σταυρικῆς θυσίας.

Διὰ τῆς μεγάλης Αὐτοῦ θυσίας καὶ τοῦ ἐκ τῆς ἁγίας Αὐτοῦ πλευρᾶς ἐκχυθέντος αἵματος ἐλίπανε τὸ ὑπ' Αὐτοῦ ἐκχερσωθὲν ἔδαφος τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας καὶ κατέστησε αὐτὸ καρποφόρον τῶν θείων ἀρετῶν, διὰ τῶν ὁποίων διακρίνεται ὁ Χριστιανικὸς κόσμος καὶ αἱ μεγάλαι πνευματικαὶ καὶ ἠθικαὶ ὠφέλειαι. Μεγάλη ἡ δύναμις τοῦ Θ. Λόγου, διότι εἰσδύσας μέσα εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων κατώρθωσε νὰ διασπάσῃ παλαιὰς ἐρριζωμένας κακὰς ἕξεις καὶ πεποιθήσεις καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν νέαν ἠθικὴν τοῦ Ναζωραίου κοσμοθεωρίαν. Μέσα εἰς τὴν Χριστιανικὴν διδασκαλίαν ὑπάρχουν ἀλήθειαι αἱ ὁποῖαι πολλάκις ὑπερβαίνουν τὴν ἀνθρωπίνην ἀντίληψιν καὶ φέρουν τὸν ἄνθρωπον μέσα εἰς τὸν ὑπερφυσικὸν κόσμον, ὅπου δι' ἐσόπτρου καὶ ἐν μυστηριώδει τρόπῳ, βλέπει προσμειδιῶσαν τὴν ὑπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς νέας θρησκείας ἐπαγγελλομένην μέλλουσαν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ καὶ εὐδαιμονίαν.

Θαυμαστὰ ὑπῆρξαν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Θείου Λόγου. Ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ πολιτεία διὰ τοῦ Θείου Λόγου ἀνυψώθησαν καὶ ἀδελφικῶς ἡνωμέναι πορεύονται ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὸν αἰώνιον προορισμὸν τοῦ κόσμου καὶ ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς ἀνατροφῆς τῶν παίδων καὶ τῆς τῶν πολιτῶν εὐημερίας. Ἡ Θρησκεία εἶναι ὁ πιστὸς ἡμῶν σύντροφος, ὁ ὁποῖος μᾶς συνοδεύει εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις καὶ μεταβολὰς τῆς ζωῆς μας, μᾶς ἐνισχύει εἰς τὰς συμφορὰς καὶ τὰς θλίψεις μας, καταστέλλει τὴν ὑπεροψίαν τῶν ἐκδηλώσεών μας καὶ ἐπαγγέλλεται εἰς ἡμᾶς τὴν πέραν τοῦ τάφου ἀληθῆ μακαριότητα καὶ εὐδαιμονίαν. Τὴν ἠθικὴν ταύτην διδασκαλίαν τὴν ὁποίαν ἐδίδαξεν ὁ Θεῖος Λυτρωτὴς καὶ ἐπεσφράγισε διὰ τοῦ αἵματός Του ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ, ἂς ἀγαπήσωμεν καὶ ἂς ἐκκαθάρωμεν τὴν καρδίαν μας ἀπὸ τῶν ζιζανίων τῆς πολυμόχθου ζωῆς μας καὶ ἂς καταστήσωμεν αὐτὴν γῆν ἀγαθήν, ὥστε πολλαπλασίως νὰ καρποφορήσῃ ὁ εἰς αὐτὴν ριπτόμενος Εὐαγγελικὸς λόγος.

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΩΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

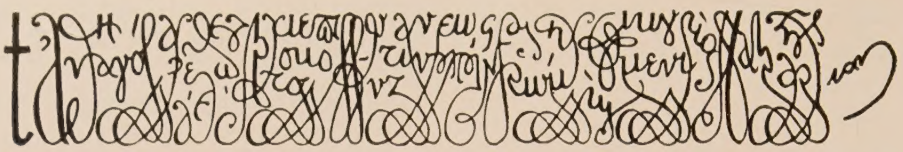

Ἀρ. Πρωτ. 552.

Μακαριώτατε καὶ Ἁγιώτατε Πατριάρχα Σόφιας καὶ Πάσης Βουλγαρίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Κύριλλε, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἐξ ὅτου, τῇ χάριτι τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, ἤρθη ἡ ἐν τῷ σώματι τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπὶ ἔτη παραταθεῖσα λυπηρὰ ἀνωμαλία καὶ ἀποκατέστησαν ἡ εἰρήνη καὶ αἱ ἀδελφικαὶ κανονικαὶ σχέσεις τῆς Ὀρθοδόξου Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν καθ' ἡμᾶς Ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον καὶ τὰς λοιπὰς Αὐτοκεφάλους Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, ἡ καθ' ἡμᾶς Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, κατὰ τὴν δοθεῖσαν τότε ὑπόσχεσιν, ἀεὶ ἦν ἀναμένουσα τὸν κατάλληλον καιρόν, ὅπως αὐτή, κατὰ τὴν ἐκ παλαιοῦ κρατήσασαν τάξιν, ἐνεργήσῃ τὸ προσῆκον, διὰ τὴν ἀνύψωσιν καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Πατριαρχικὴν ἀξίαν καὶ περιωπήν, λογιζομένη τοῦτο δίκαιον καὶ πρόσφορον καὶ πολλαχῶς λυσιτελὲς τῷ εὐσεβεῖ Ὀρθοδόξῳ Βουλγαρικῷ Λαῷ, ὑπὸ τὴν χειραγωγίαν Πατριάρχου, μείζονα δυναμένῳ ἐμφανίζειν τὴν ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ εὐσεβείᾳ προκοπὴν καὶ ἐπάνθησιν.

Τοιαύτην γοῦν περὶ τῆς ἀγαπητῆς Ὀρθοδόξου Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας ἔχοντες καὶ ἡμεῖς μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου πρόθεσιν, βαθέως τε ἐπὶ τῇ καὶ αὖθις ἀπὸ τῆς ι΄ Μαΐου τοῦ ᾳϡνγ΄ σωτηρίου ἔτους ἐπελθούσῃ ἀνωμαλίᾳ ἐν ταῖς σχέσεσι τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ὡς εἰκός, θλιβόμενοι, μετ' ἀγαθῆς διαθέσεως καὶ φιλοστόργως ἀπεβλέψαμεν πρὸς τὴν καὶ πρότερον μέν, νῦν δ' ὅμως, ἐπὶ τῇ διαγενομένῃ μεγάλῃ Ἑορτῇ τοῦ ἈγίουΠάσχα, διὰ τῶν ἀπὸ λα΄ Μαρτίου, ἀριθμ. 2575 Τιμίων Γραμμάτων τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος, καὶ ἐπισημότερον διατυπωθεῖσαν παράκλησιν, ὅπως, ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ ταύτῃ τῆς θριαμβευούσης Θείας Ἀγάπης, λήθῃ καλύψωμεν τὰ διαταράξαντα τὰς μεταξὺ τῆς καθ' ἡμᾶς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Ὀρθοδόξου Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας τακτικὰς καὶ ἀγαθὰς σχέσεις, καὶ εὐλογήσωμεν τὴν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν ἀξίαν ἀνύψωσιν αὐτῆς.

Ὅθεν, διασκεψάμενοι ἄρτι Συνοδικῶς ἐπὶ τοῦ αἰτήματος τούτου τῆς Ὑμετέρας φίλης Μακαριότητος καὶ τῆς κατ' Αὐτὴν Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας, καὶ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς ἐπιθυμίας τῆς παντὶ τρόπῳ διατηρήσεως τῆς ἑνότητος τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ τῆς ἐνισχύσεως δὲ τῆς εἰς ἀλλήλους ἀγάπης ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, ἐν ταῖς σκέψεσι καὶ κρίσεσιν ἡμῶν χειραγωγούμενοι, ἔγνωμεν, τῇ οἰκονομίᾳ χρώμενοι, δοῦναι ἀπὸ τοῦδε τὴν ἀδελφικὴν συγκατάθεσιν καὶ ἀναγνώρισιν καὶ εὐλογίαν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὰ ὅπως ποτέ, κατὰ παρέκκλισιν πάντως ἀπὸ τῆς κανονικῆς ἀκριβείας καὶ τάξεως, ἐν τῇ αὐτόθι Ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ συντελεσθέντα, ἐν τῇ πεποιθήσει, βεβαίως, καὶ προσδοκίᾳ, ὅτι ἐν τῇ ἀποφάσει ἡμῶν ταύτῃ ἔξομεν, κατὰ τὰ πρόσθεν γενόμενα, ὁμογνώμονας καὶ συμψήφους καὶ τοὺς λοιποὺς Μακαριωτάτους καὶ Τιμιωτάτους Πατριάρχας καὶ Προέδρους τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἕως οὗ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο τελειωτικῶς καθορισθῇ ὑπὸ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, μόνης ἐχούσης τὸ δικαίωμα τοῦ προάγειν τινὰ τῶν ἐπὶ μέρους ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν εἰς Πατριαρχικὴν ἀξίαν καὶ περιωπήν.

Εὐχόμενοι τοίνυν, ὅπως ἡ εἰς τὴν Πατριαρχικὴν ἀξίαν καὶ τιμὴν ἀνύψωσις τῆς Ἁγιωτάτης Ὀρθοδόξου Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας ᾖ δι' αὐτὴν ἀπαρχὴ νέων ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ εὐσεβείᾳ προόδων καὶ ἐπιτεύξεων καὶ πηγὴ παραμυθίας καὶ στηρίξεως διὰ τὸν Ὀρθόδοξον Βουλγαρικὸν Λαόν, συγχαίρομεν ἐγκαρδίως τῇ Ὑμετέρᾳ περιποθήτῳ Μακαριότητι, τῷ Ἱερῷ Κλήρῳ καὶ παντὶ τῷ προσφιλεῖ Πληρώματι, καὶ ἐπιδηλοῦντες, ὅτι ἐν τοῖς Ἱεροῖς Διπτύχοις τὸ ὄνομα τοῦ ἑκάστοτε Πατριάρχου Σόφιας καὶ Πάσης Βουλγαρίας μέλλει μνημονεύεσθαι ἀμέσως κατόπιν τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου Βουκουρεστίου καὶ Πάσης Ρουμανίας, περιπτυσσόμεθα Αὐτὴν καὶ αὖθις ἐν φιλήματι ἁγίῳ καὶ διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης ἀδελφικῆς καὶ ἐξιδιασμένης τιμῆς.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος, ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

ᾳϡξα΄ Ἰουλίου κζ΄

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

THE COLLEGE DEPARTMENT
of the Greek Archdiocese Institute of St. Basil

GREEK ARCHDIOCESE INSTITUTE OF SAINT BASIL

Τὸ Κολλέγιον εὑρίσκεται εἰς Garrison, N. Y., εἰς μίαν θαυμασίαν τοποθεσίαν, ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν West Point.

Εἰς τὸ Κολλέγιον γίνονται δεκταὶ πρὸς φοίτησιν ἀπόφοιτοι Ἀμερικανικῶν ἢ Ἑλληνικῶν Γυμνασίων. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀκαδημαϊκῶν σπουδῶν στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι διέπουν τὴν Ἀνωτέραν Ἀμερικανικὴν Παιδείαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Κολλεγίων τὰ ὁποῖα ἀναγνωρίζουν τὴν σοβαρότητα τοῦ προγράμματος σπουδῶν τοῦ ἡμετέρου Κολλεγίου καὶ τὰ ὁποῖα παρέχουν εἰς τὰς ἀποφοίτους του περισσοτέρους τῶν ἑβδομήκοντα points διαρκῶς μεγαλώνει.

Ἡ Α.Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰάκωβος καὶ ἡ Ἐφορεία τοῦ Ἱδρύματος ἔλαβον τελευταίως ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ διοικητικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ ὁδηγήσουν τὸ Κολλέγιον πρὸς τὴν ὁλοκλήρωσιν καὶ πρὸς τὴν πλήρη ἀναγνώρισιν ὡς ἀνωτέρου κέντρου ἀκαδημαϊκῆς γυναικείας παιδείας.

Αἱ ἐγγραφαὶ νεανίδων Ἀμερικανικῶν καὶ Ἑλληνικῶν Γυμνασίων ὡς φοιτητριῶν διὰ τὸ νέον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἤρχισαν καὶ θὰ συνεχισθοῦν καθ' ὅλον τὸ θέρος.

Αἱ ἐνδιαφερόμεναι νὰ φοιτήσουν εἰς τὸ Κολλέγιον Θηλέων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καθὼς καὶ πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἔχουν περισσοτέρας πληροφορίας, δύνανται νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τὴν παραπλεύρως διεύθυνσιν.

A CHALLENGING AND REWARDING OPPORTUNITY FOR YOUNG WOMEN

The College Department of the Greek Archdiocese Institute of St. Basil is situated at Garrison, N. Y., in one of the most beautiful estates of the Hudson River Valley, right across the river from the U.S. Military Academy at West Point.

To this College are admitted young women of Greek descent who are graduates of American or Greek high schools.

The program of studies is based on the principles governing American higher education. An ever-increasing number of colleges, throughout the country, acknowledging the systematic and academic nature of the program of study of this school, grant more than seventy points of credit to its graduates for the work completed in it.

His Eminence Archbishop Iakovos and the Board of Trustees have taken all the necessary measures that will lead this College to its completion and its recognition as a center of higher education for young women.

Applications for admission may be submitted now and throughout the summer. Application forms and information can be obtained by writing to:

Greek Archdiocese Institute of St. Basil
College Department
Garrison, N. Y.
Telephone: GA 4-3667

ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΟΡΦΑΝΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἡ Ἀμερικανικὴ Γερουσία ὑπὲρ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ σχετικοῦ Νόμου.

SENATE VOTES TO EXTEND ALIEN ORPHAN ADOPTION PROGRAMS

WASHINGTON, D. C. (RNS). — In an effort to persuade the House to continue the Alien Orphan Adoption Program which was permitted to expire June 30, the Senate unanimously passed a new bill extending the program for two years until June 30, 1963.

The Senate acted despite the fact the House Immigration Subcommittee headed by Rep. Francis E. Walter (D.-Pa.) tabled a similar measure, stating that adoptions of foreign children should be handled under existing immigration laws.

Approval of the bill came after bipartisan appeals from the Democratic floor leader, Sen. Mike Mansfield (D.-Mont.) and the Republican floor leader, Sen. Everett M. Dirksen (R.-Ill.), who praised the success of the program over the last 12 years.

Sen. Dirksen said pointedly, "I hope that the passage of this bill will be in ample time for the House of Representatives to act before the end of the session."

Sen. Jacob K. Javits (R.-N.Y.) said that the legisla-

(Continued on page 274)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΠΑΙΔΩΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΜΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑ ΚΑΙ ΜΕΡΙΜΝΗ ΤΗΣ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ὑπὸ Πρεσβ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΔΕΑ, Ἀρχηγοῦ τοῦ Προσκυνήματος

Ἐν πλῷ μὲ τὸ Υ/Π «Βασ. Φρειδερίκη» — Αὐγ. 1, 1961.

ΕΝ ἀπὸ τὰ κυριώτερα μέσα διὰ τοῦ ὁποίου ἀδιαμφισβητήτως θὰ ριζωθῇ βαθύτατα τὸ Ἑλληνορθόδοξον συναίσθημα εἰς τὰς ψυχὰς τῆς Νέας μας Γενεᾶς εἶναι ἡ κατὰ πολὺ αὔξησις τοῦ μόλις πέρυσι συσταθέντος προγράμματος τῆς σεβαστῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ν' ἀποστέλλωνται ἐτησίως παιδιὰ τῆς νεωτέρας ἐφηβικῆς ἡλικίας, τῆς περισσότερον ἐντυπωσιακῆς, εἰς Ἑλλάδα διὰ παραμονὴν τοὐλάχιστον ἑνὸς μηνός. Βεβαίως δύναταί τις νὰ εἴπῃ, «Καὶ τί πρόκειται νὰ κάμῃ ὁ ἕνας μῆνας;» Ἡ ἀπάντησις εἶναι, «Πολλά».

Πρῶτον καὶ κύριον θὰ «ἀναβαπτισθοῦν» εἰς τὴν ἀθάνατον κολυμβήθραν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἢ μᾶλλον Παγκοσμίου πολιτισμοῦ. Θὰ ἴδουν ἰδίοις ὄμμασιν ἐκεῖνα διὰ τὰ ὁποῖα ἔχουν διαβάσει ἢ ἀκούσει καὶ τὰ ὁποῖα θαυμάζει ἀπὸ αἰώνων ἤδη σύμπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος.

Θὰ ἴδουν καὶ θὰ προσκυνήσουν εἰς τὰ Ἱερὰ Προσκυνήματα τῆς Ὀρθοδοξίας μας. Θὰ ἀναπνεύσουν καθαρὸν Ἑλληνορθόξον ἀέρα, ὅστις δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ τὰ ἐγκαταλείψῃ. Τοῦτο δὲ λέγω ἐκ πείρας, διότι καὶ ἐμὲ εἰς μικρὰν ἡλικίαν μ' ἐπῆραν οἱ γονεῖς μου νὰ ἴδω τὴν Ἑλλάδα. Τὴν σταυροφορίαν τῶν γονέων μου συνέχισα κι' ἐγὼ μὲ τὰ ἰδικά μου παιδιά, τὰ ὁποῖα ἀφοῦ ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἑλλάδα, ζητοῦν κάθε εὐκαιρίαν νὰ ὑπάγουν καὶ πάλιν καὶ ἀναφέρουν ὅτι ὅταν γίνουν οἰκογενειάρχαι θὰ κάμουν καὶ αὐτὰ τὸ ἴδιον διὰ τὰ παιδιά των.

Ἰδοὺ λοιπὸν μία εὐτυχὴς καὶ ἀναγκαία δι' ἡμᾶς συνοχὴ θρησκευτικοφυλετικῆς ζωῆς. Ἰδοὺ ὁ σχηματισμὸς ἀδιασπάστου κρίκου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο πρέπει οἱ ἐνδιαφερόμενοι τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου πολὺ νὰ προσέξουν καὶ νὰ προωθήσουν.

Πρέπει συντόμως νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα ποὺ θὰ φεύγουν πολλαὶ ἑκατοντάδες, ἴνα μὴ εἴπω ὀλίγαι χιλιάδες, Ἀμερικανοελληνόπουλα κατὰ τὰς θερινὰς παύσεις δι' Ἑλλάδα. Φαίνεται ὅτι δὲν ἐπροσέξαμεν τὰς διαφημίσεις καὶ τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἐνεπνεύσθη καὶ ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν ὁ Σεπτὸς Προκαθήμενος τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας μας Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Ἰάκωβος. Ὁ ἀκάματος καὶ ἀεικίνητος οὗτος Ἡγέτης τῆς Ἑλληνορθοδοξίας μας, τῇ συγκαταβάσει καὶ συγκαταθέσει τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Γραμμῆς μὲ τὸ θαυμάσιον Ὑπερωκεάνειον «Βασίλισσα Φρειδερίκη» καὶ συμμετοχῇ τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἐμπορικῆς διὰ τῆς παροχῆς τῶν θερινῶν κατασκηνώσεων, προσέφερε καὶ προσφέρει τὸ πρόγραμμα τοῦτο τῆς «ἀναβαπτίσεως» ἀντὶ ἐλαχίστων ἐξόδων, δηλαδὴ πολὺ ὀλιγωτέρων ἀπ' ὅ,τι πληρώνουν πολλοὶ γονεῖς διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν παιδιῶν των εἰς διαφόρους ἐν Ἀμερικῇ κατασκηνώσεις.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΥΣΙΝΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

Μὲ τ' ἄλλα ἀδελφάκια Ἑλληνόπουλα. Ἀποχωρίσθηκαν μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ξανασυναντηθοῦν.
The campers say good-bye to their Greek brethren with promises to return.

Διὰ τὸ ταξίδι καὶ παραμονὴν τῶν παιδιῶν εἰς Ἑλλάδα προσφέρουν οἱ γονεῖς τὸ κατώτατον ὅριον, καὶ τὰ ὑπόλοιπα συμπληροῦνται ἀπὸ τὴν μεγάλην εὐκολίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Γραμμῆς καὶ τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἐμπορικῆς, ὄχι ὀλιγώτερον ὅμως ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ποὺ ἵδρυσε Ταμεῖον Ὑποτροφιῶν, ποὺ ὀφείλομεν ὅλοι νὰ ὑποστηρίξωμεν.

Ἐλπίζω μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ παρόντος προσκυνήματος, ὅτι θὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως ἡ σχετικὴ διαφώτισις περὶ τοῦ ὅλου προγράμματος καὶ τῶν πλεονεκτημάτων αὐτοῦ, ὥστε ἀπὸ τὸ φθινόπωρον, Θεοῦ θέλοντος, νὰ σχεδιάσουν οἱ γονεῖς διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν τέκνων των εἰς Ἑλλάδα τὸ 1962 ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν καὶ καθοδήγησιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μας.

Νέα τοῦ ταξιδίου καὶ τῆς παραμονῆς μας ἐν Ἑλλάδι θὰ σᾶς φέρωμεν κατὰ καιρούς.

ΩΡΑ ΚΑΛΗ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ

Τὴν ὥρα, ποὺ γράφονται οἱ γραμμὲς αὐτές, τὸ Ἑλληνικὸ Ὑπερωκεάνειο «Βασίλισσα Φρειδερίκη» διασίζει τὸν Ἀτλαντικὸ καὶ κατευθύνεται πρὸς τὰ γαλανὰ νερὰ τῆς Ἑλλάδος. Φέρνει μαζύ του ἑκατοντάδες προσκυνητῶν, ποὺ γυρίζουν στὴν πατρικὴ γῆ ὕστερα ἀπὸ μακροχρόνια ἀπουσία ἢ πηγαίνουν γιὰ πρώτη φορὰ νὰ γνωρίσουν τὴν χώρα ποὺ ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ ἔμαθαν νὰ ἀγαποῦν.

Ἀνάμεσα στοὺς νεαροὺς ταξιδιῶτες, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἐπιχειροῦν τὸ μακρυνὸ ταξίδι, εἶναι καὶ ἡ ὁμάδα τῶν ἀγοριῶν καὶ τῶν κοριτσιῶν, ποὺ μὲ τὴν πρωτοβουλία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μας, πηγαίνουν νὰ περάσουν τὸ καλοκαίρι στὴν Ἑλλάδα. Εἶναι τριανταπέντε πρόσωπα μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Αἰδ. Γεώργιον Παπαδέαν, ἱερέα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἀγόρια καὶ κορίτσια, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη, ἀπὸ τὴ Νέα Ἀγγλία, ἀπὸ τὰς Νοτίους καὶ Μεσοδυτικὰς πολιτείας. Παιδιὰ ἡλικίας 13-15 ἐτῶν, ποὺ δὲν εἶχαν συναντηθῇ ποτὲ μεταξύ τους, εἶχαν ὅμως κοινὰ τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ τὴν Ὀρθοδοξία καὶ τὸν πόθον νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν γενέτειραν τῶν γονέων των. Εἶχαν ἀκούσει πολλὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ λαχταροῦσαν νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν.

Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή μας, μὲ τὸ πρόγραμμά της «Ἑλληνοαμερικανόπουλα στὴν Ἑλλάδα», ἦλθε νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν ὡραῖον πόθον τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν παιδιῶν. Ἀπὸ καιροῦ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπός μας ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῆς περισυνῆς Ἐκδρομῆς μᾶς ὑποχρεώνει νὰ συνεχίσωμεν τὴν ἀποστολὴν παιδιῶν τῆς Ὁμογενείας στὴν Ἑλλάδα πρὸς παραθερισμόν. Ἐτόνισε μάλιστα ὅτι αὐτὴ τὴ φορὰ θὰ ἔπρεπε νὰ σταλοῦν παιδιὰ μεγαλείτερα κατὰ τὴν ἡλικία καὶ ἂς ἐκόστιζε τὸ ταξίδι πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸ περισυνό. Τὰ μεγαλείτερα παιδιὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ ἀντιληφθοῦν καὶ νὰ ἐκτιμήσουν τὶς ὁμορφιὲς καὶ τοὺς θησαυροὺς τῆς χώρας τῆς καταγωγῆς μας.

Οἱ ἑτοιμασίες ἔγιναν ἐγκαίρως καὶ τὴν 27ην Ἰουλίου, παραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεώς των, τὰ παιδιά, ἀγόρια καὶ κορίτσια, συνεκεντρώθησαν μὲ τοὺς γονεῖς των εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Καθεδρικοῦ μας Ναοῦ. Ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου παρευρέθη ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχ. Τιμόθεος Χαλόφτης, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπηύθυνε στὰ παιδιὰ τὸ «κατευόδιον», καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑταιξιδίου καὶ ἐπεξήγησεν ὅτι τὰ παιδιὰ πηγαίνουν στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ πάρουν ὡραῖες ἐντυπώσεις καὶ νὰ ἀφήσουν καλὲς ἀναμνήσεις τῆς εὐγενείας των καὶ τῆς καλῆς των συμπεριφορᾶς. Παρὼν ἦτο καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Παιδείας ἱερεὺς Δημ. Φράγκος καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς ἱερεὺς Γεώρ. Παπαδέας. Μερικοὶ γονεῖς ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον διάφορες ἐξηγήσεις καὶ πληροφορίες γιὰ τὸ ταξίδι, γιὰ τὶς κατασκηνώσεις, ποὺ θὰ φιλοξενήσουν τὰ παιδιά, καὶ γιὰ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς.

Ἡ ἐπαύριον, 28η Ἰουλίου, ἦταν ἡμέρα ἐξαιρετικῶν συγκινήσεων. Περὶ ὥραν 10:30 π. μ. οἱ νεαροὶ ἐκδρομεῖς μαζὺ μὲ τοὺς συνοδούς των συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ πλοίου. Παρόντες ἦσαν ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου ναύαρχος Κοντογιάννης, μερικοὶ ἱερεῖς, ποὺ εἶχαν ἔλθει διὰ νὰ εὐχηθοῦν εἰς τὰ παιδιὰ τὸ «κατευόδιον», καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑταιρίας Home Lines. Ὁ Πρωτοσύγκελλος ἀνέπεμψε δέησιν ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ ταξιδίου καὶ κατόπιν προσεφώνησε τὰ παιδιὰ εὐχηθεὶς εἰς αὐτὰ ὑγείαν, εὐχάριστον διαμονὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ καλὴν ἐπάνοδον. Εἰς τὰ παιδιὰ ἀπηύθυνε ὀλίγα λόγια καὶ ὁ Ναύαρχος Κοντογιάννης καὶ ἔδωσε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ταξιδιοῦ τὸ πλοῖο θὰ εἶναι διὰ τοὺς νεαροὺς ταξιδιώτας σὰν τὸ σπίτι των.

Εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου λίγο ἀργότερα ἐλήφθησαν ἀναμνηστικὲς φωτογραφίες. Προτοῦ ὅμως οἱ φωτογράφοι νὰ τελειώσουν τὸ ἔργον τους, ἀκούσθηκε τὸ πρῶτον σφύριγμα. Σημεῖον ὅτι οἱ ἐπισκέπται πρέπει νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ πλοῖον. Ἡ ὥρα τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἔφθασε. Ἀπακολουθοῦν ἐναγκαλισμοί, δάκρυα, εὐχὲς θερμές. Καλὸ ταξίδι!

Τὴν ἐπαύριον τὸ πλοῖον ἔφθασε στὴ Βοστώνη. Ἐκεῖ ἄλλα παιδιὰ προερχόμενα ἀπὸ τὴ Νέα Ἀγγλία προσετέθησαν στὴν ὁμάδα. Καὶ ἐκεῖ προσευχές, προσφωνήσεις, φωτογραφίες, συγκινητικοὶ ἀποχωρισμοί.

Τὰ παιδιά μας κατευθύνονται στὴν Ἑλλάδα, ὅπου θὰ φθάσουν Αὐγούστου 9. Θὰ καταβληθῇ κάθε προσπάθεια ὅπως τουλάχιστον μερικοὶ ἀπὸ τοὺς νεαροὺς ἐκδρομεῖς ἐπισκεφθοῦν τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἀσπασθοῦν τὴν Δεξιὰν τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου μας κ. κ. Ἀθηναγόρου καὶ δεχθοῦν τὰς πατρικὰς εὐλογίας Αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος τόσα ἔπραξεν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς ἐδῶ προσφιλοῦς Ὁμογενείας καὶ σκέπτεται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀμερικὴν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Τὰ πάντα ἐγγυῶνται ἕνα εὐχάριστο καὶ καρποφόρο ταξίδι γιὰ τοὺς νεαροὺς προσκυνητὰς τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ὑπεύθυνοι τῆς Ἑταιρίας ἔχουν παραχωρήσει στὰ παιδιά μας τὰ καλλίτερα διαμερίσματα τῆς πρώτης θέσεως.

Ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλά-

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 276)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλαίας κ. κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ

Β΄.

Ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι περιωρισμένη μέσα εἰς τὰς μαθηματικὰς ἐξισώσεις. Δὲν εἶναι φυλακισμένη μέσα εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν θεωρημάτων τῆς ἀστρονομίας ἢ μέσα εἰς τὰ ὅρια τῆς ὑποθέσεως ἔστω καὶ τῆς κατὰ φαινόμενον ἐνεργουμένης τοιαύτης. Ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ ἔχει καθολικὸν χαρακτῆρα. Ὀνομάζεται ἀποκάλυψις καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀνθρωπότητα συνολικῶς καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον κατ' ἄτομον, τὸ ὁποῖον ζητεῖ νὰ διδάξῃ, νὰ ἐλευθερώσῃ καὶ νὰ κατευθύνῃ εἰς τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθῆ καὶ τὴν ἐπανάκτησιν τῆς θέσεως τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἡτοίμασε δι' αὐτόν. Ἡ ἰδική μας ἀλήθεια ἐξ ἀντιθέτου εἶναι περιωρισμένη καὶ τεμαχισμένη. Αἱ εἰδικεύσεις φαίνεται ὅτι συνετέλεσαν ὥστε ὁ ἄνθρωπος τῆς σήμερον νὰ κατέχῃ ὀλιγώτερα μόρια τῆς ἀληθείας ἐν συγκρίσει πρὸς ἐκεῖνα ποὺ κατεῖχον οἱ ἄνθρωποι τῆς χθές. Ἐκτὸς τούτου αἱ προσωπικαὶ ἀπόψεις τοῦ ἑνὸς ἀντιτίθενται πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ ἄλλου μέχρι τοιούτου σημείου ὥστε ἡ ἀντίφασις καὶ ἀβεβαιότης νὰ παρουσιάζεται εἰς ὅλα τὰ πλαίσια τῶν ἐπιδόσεών μας.

Τί λοιπὸν νὰ ἐρωτήσῃ ὁ Χριστός; Νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς ἐπιστήμονας διατὶ ἀπὸ ἀπόψεως θεωρήσεως τῶν ὄντων ἀντιφάσκουν, ἢ διατὶ παρουσιάζουν ὡς ἀποδεδειγμένα στοιχεῖα τινὰ τῆς γνώσεως ἐνῷ αὐτὰ εὑρίσκονται μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς ὑποθέσεως καὶ τῆς θεωρίας; Ἐκεῖνο ποὺ ὁ Χριστὸς θὰ παρετήρει καὶ διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπήνει ἴσως τοὺς ἐπιστήμονας, εἶναι ὁ ζῆλος των νὰ μάθουν τὸ περιβάλλον καὶ ἡ προσπάθεια νὰ συμβάλουν ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἄλλοι νὰ ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ τὴν δεισιδαιμονίαν καὶ τὴν προκατάληψιν. Θὰ ἐπήνει ὁ Χριστὸς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν ἐπιστημόνων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὁμολογοῦν ὅτι δὲν γνωρίζουν εἰ μὴ ἐλάχιστα στοιχεῖα τοῦ θέματος τῆς εἰδικεύσεώς των καὶ διερμηνεύουν τὸ αἴσθημα τοῦ φόβου ποὺ διακατέχει ὅλους εἰς ὁμολογίαν πίστεως.

Διότι εἶναι γεγονὸς ὅτι οἱ ἐργάται τῆς Ἐπιστήμης σήμερον φοβοῦνται. Αἱ ἐπιτυχίαι των δὲν ἠλευθέρωσαν μήτε τοὺς ἰδίους μήτε τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς ἐφόβησαν. Καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει ἀναγνώρισιν ἀδυναμίας καὶ δουλείας. Ἐνῷ ἔχουν ἀνακαλύψει τὴν δύναμιν τῆς ἐνεργείας, στεροῦνται τῆς δυνάμεως ἐκείνης ἡ ὁποία θὰ συντελέσῃ ὥστε αἱ γνώσεις καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐπιτυχίαι νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὸ καλὸν καὶ ὄχι διὰ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Ὀρθῶς ὁ Καθηγητὴς Robert Oppenheimer, τοῦ Πανεπιστημίου τούτου, τοῦ Princeton, παρουσίασε τὴν θέσιν ταύτην ὅταν ἐτόνισεν ὅτι «καὶ οἱ ἐπιστήμονες γνωρίζουν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν γνῶσιν αὐτῆς δὲν δύνανται νὰ χάσουν». Τοιαύτην ἐξομολόγησιν εἶναι δυνατὸν ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ ἤθελε νὰ ἀκούσῃ καὶ θὰ ἤθελε νὰ ἀκουσθῇ πανταχοῦ, ὥστε πολλοὶ ποὺ ἔχασαν τὸν ἑαυτόν των μέσα εἰς τοὺς λαβυρίνθους τῆς ὕλης νὰ ἐπιστρέψουν εἰς ἑαυτοὺς καὶ νὰ ζητήσουν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐν αὐτῇ τὴν ἐλευθερίαν.

Ἴσως οἱ ἐπιστήμονες νὰ ἐρωτήσουν τὸν Κύριον ἡμῶν διὰ τὰ θαύματα, ἡ περιγραφὴ τῶν ὁποίων μέσα εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην κάμνει μερικοὺς νὰ ἐκφράζωνται μετὰ σαρκασμοῦ διὰ τὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν. Ἀλλ' οἱ περισσότεροι γνωρίζουν ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι τὸ θαῦμα δὲν εἶναι θέμα τῆς Ἐπιστήμης, τῆς περιωρισμένης μέσα εἰς τὰ τείχη τῆς ὕλης, ἀλλ' εἶναι θέμα τῆς ὀρθῆς πίστεως ποὺ ἐλευθερώνει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ πεπερασμένα ὅρια τοῦ ὁρατοῦ καὶ τοῦ ἀνοίγει τοὺς ὁρίζοντας τοῦ ἀπείρου διὰ νὰ πλησιάσῃ καὶ ἂν δύναται νὰ εἰσέλθῃ καὶ νὰ μελετήσῃ μαζὶ μὲ τὸν Χριστὸν τὰ μυστήρια τῆς ὑπάρξεως, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ κατάληψιν.

Καὶ ἡ παραδοχὴ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ἔχει πάντοτε ἐπακόλουθα τόσον εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἠθικῆς ὅσον καὶ εἰς τὴν σφαῖραν τῆς πίστεως. Καθ' ἃ θαυμασίως διατυπώνει ὁ μαθηματικὸς φυσιοδίφης Gabriel Stoke, ἐκεῖνος ποὺ πιστεύει εἰς τὸν Θεὸν ἀναποφεύκτως θὰ παραδεχθῇ καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ θαύματος.

Ἔπειτα γνωρίζουν οἱ ἐπιστήμονες ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἐνεργεῖ τὰ θαύματα ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, ἀλλ' ἕνεκα σκοποῦ ἐκδήλου ἢ μέλλοντος νὰ ἐκδηλωθῇ. Καὶ εἶναι πάντοτε μέσα εἰς τὸ σχέδιον τῆς θαυματουργικῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ ἡ θέλησις Αὐτοῦ νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια μας περισσότερον διὰ νὰ ἴδουν ὅτι ἐκτὸς τῶν γνωστῶν νόμων ποὺ διοικοῦν τὴν δημιουργίαν ὑπάρχουν καὶ ἄγνωστοι νόμοι δι' ἡμᾶς, ἀλλὰ γνωστοὶ εἰς τὸν Θεόν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων τελοῦνται τὰ θαυμάσια Αὐτοῦ καὶ τὰ ὁποῖα μᾶς καταπλήττουν, μᾶς μυσταγωγοῦν καὶ πλουτίζουν τὴν ζωὴν καὶ τὴν σκέψιν μας μὲ κατάνυξιν καὶ ἔκστασιν, πολλάκις δὲ καὶ μὲ παιδαγωγικὸν τρόμον καὶ φόβον.

Διὰ τοῦτο προσωπικῶς παραδέχομαι καὶ ὑποστηρίζω ὅτι οἱ Ἐπιστήμονες οἱ ἀληθεῖς καὶ εὐρυμαθεῖς δὲν διαγράφουν τὰ θαύματα ὡς φαντασίας τῶν εὐσεβῶν, ἀλλ' ἀναγνωρίζουν ὡς γεγονότα ἀνεξήγητα διὰ τοῦ λογικοῦ συνειρμοῦ. Τὰ δέχονται, διότι οἱ ἴδιοι ζοῦν μέσα εἰς τὸ θαῦμα τῆς ἀποκαραδοκίας καθ' ἣν ἀποβλέπουν πρὸς τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν ἐπινοήσεων καὶ τῶν θεωριῶν των. Ἐκεῖνοι ποὺ τὰ ἀπορρίπτουν δὲν εἶναι οἱ συνετοὶ καὶ εἰλικρινεῖς ἐργάται τῆς ἐπιστήμης, ἀλλ' οἱ αὐτοθαυμαζόμενοι ἀκόλουθοι τοῦ Ἐπιστημονισμοῦ.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

Η ΘΕΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΕΝ ΤΗ ΟΡΘΟΔΟΞΩ ΛΑΤΡΕΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΛΟΥ
Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
Brookline, Mass.

Δ΄.

ΤΟ ΚΥΡΙΟΝ γνώρισμα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ θρησκευτικότης αὐτοῦ. Τὸ δὲ κύριον γνώρισμα τῆς θρησκείας πάσης ἐποχῆς εἶναι ἡ λατρεία. Διὰ τῆς λατρείας ὁ θρησκεύων ἄνθρωπος ζητεῖ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν ἐκδηλωθεῖσαν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται ἐν τῇ ζωῇ του «ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχηται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ». Ἡ ἀγάπη αὐτὴ ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πιστὸν καὶ ἕλκει αὐτὸν πρὸς τὸν Θεόν, μὲ δίψαν πρὸς ἐπικοινωνίαν καὶ ἕνωσιν μὲ τὸν ἀγαπῶντα Θεόν. Διὰ τοῦτο ἔχομεν τὸ γενικὸν φαινόμενον τῆς λατρείας μὲ τὰς θυσίας, τοὺς ὕμνους καὶ τὰς προσευχὰς εἰς πάσας τὰς θρησκείας πασῶν τῶν ἐποχῶν.

Ἡ δίψα αὕτη πρὸς κοινωνίαν καὶ ἕνωσιν ἱκανοποιεῖται κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον καὶ βαθμὸν ἐν τῇ Χριστιανικῇ Λατρείᾳ. Ἐν Χριστῷ ἔλαβε χώραν ἡ πραγματικὴ ἕνωσις Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου. Διὰ δὲ τῆς Χριστιανικῆς Λατρείας ἐπιτυγχάνεται ἡ ποθητὴ ἐπικοινωνία καὶ ἕνωσις τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν μεγαλύτερον δυνατὸν βαθμόν. Διὰ τοῦτο ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ὡς γνησία συνέχεια τῆς ζωῆς τῆς Μιᾶς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων, ἔδωκε καὶ δίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν λατρείαν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκδηλώσεως καὶ βιώσεως αὐτῆς. Καλὴ καὶ ἀπαραίτητος εἶναι ἡ γνῶσις τῶν τῆς πίστεως. Πλὴν ἡ πίστις εἶναι ζωὴ καὶ χωρὶς τὴν λατρείαν ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ ζήσῃ πραγματικὰ τὸ περιεχόμενον τῆς πίστεώς του.

Ἡ Χριστιανικὴ λατρεία ποικίλλει κατὰ τὰς ἐκδηλώσεις αὐτῆς ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῶν πιστῶν. Τὴν καρδίαν ὅμως αὐτῆς ἀποτελεῖ τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ἡ Θεία Εὐχαριστία ἀπετέλει καὶ θὰ ἀποτελῇ πάντοτε τὸ κέντρον καὶ τὸ κορύφωμα τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς τοῦ Χριστιανοῦ. Ἡ πίστις εἰς Χριστὸν καὶ ἡ ὁμολογία Αὐτοῦ ὡς Σωτῆρος καὶ Κυρίου εἶναι τὸ κύριον μέσον δι' οὗ ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ σωθῇ. «Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ». (Ρωμ. 10, 9). Ἐν τῇ Θείᾳ Εὐχαριστίᾳ ὅμως ἔχομεν τὸν καλύτερον καὶ δυνατώτερον τρόπον πρὸς ἔκφρασιν τῆς πίστεώς μας. Ἐν αὐτῇ ὁ πιστὸς δὲν ὁμολογεῖ ἁπλῶς τὴν πίστιν του, ἀλλὰ καὶ ζῇ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς εἰς ὅλον τὸ βάθος καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία ὕψωσε τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας ὡς τὸ Μυστήριον τῆς Χριστιανικῆς πίστεως κατ' ἐξοχήν. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς αὐτὴν ἀπέδωσεν ἀποκλειστικῶς τὴν ὀνομασίαν «Θεία Λειτουργία», τ. ἔ. «Λατρεία τοῦ Θεοῦ» κατ' ἐξοχήν. Ἡ δὲ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία διὰ τῆς τελέσεως τῆς Θείας Λειτουργίας ἑορτάζει καὶ ἁγιάζει κάθε μεγάλο καὶ ἐνδιαφέρον γεγονὸς τῆς ζωῆς (Ἑορταί, Μνημόσυνα, κ. ἄ.).

Η ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Ἡ ἰδιάζουσα σημασία ποὺ ἔχει ἡ Θεία Λειτουργία εἰς τὴν θρησκευτικὴν ζωὴν τῶν πιστῶν ὡδήγησεν εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ σύνθεσιν αὐτῆς. Ἡ ὅλη σύνθεσις τῆς Θείας Λειτουργίας, ὅπως ἀπεκρυσταλλώθη ἤδη ἀπὸ τοῦ Δ΄. αἰῶνος, ἀποτελεῖ ἕνα ἱερὸν δρᾶμα, εἰς τὸ ὁποῖον καλοῦνται καὶ μετέχουν πάντες οἱ πιστοί. Ἡ ἰδιάζουσα μορφὴ τοῦ Ναοῦ, οἱ ὕμνοι, αἱ προσευχαί, τὰ σύμβολα καὶ αἱ συμβολικαὶ πράξεις, τὰ ἱερὰ ἀναγνώσματα ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ Θεῖον κήρυγμα, ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως, τὰ πάντα ἔχουν χαρακτῆρα παιδαγωγικὸν καὶ σκοποῦν τὴν ἀνύψωσιν εἰς τὴν θέσιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖ ποὺ τὸν ἐκάλεσεν ὁ Χριστὸς διὰ τῆς Θυσίας Του. Τὰ πάντα βοηθοῦν ὅπως ὁ Χριστιανὸς σιγὰ-σιγὰ ὑψωθῇ τῶν ἐγκοσμίων, ἀρθῇ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ κατορθώσῃ νὰ ζήσῃ ὅλο τὸ βάθος τοῦ περιεχομένου τῆς πίστεώς του.

Τῆς Θείας Λειτουργίας προηγοῦνται ὁ Ἑσπερινός, τὸ Ἀπόδειπνον, ὁ Ὄρθρος, ὡς προπαρασκευαστικαὶ ἀκολουθίαι πρὸς εὐσεβεστέραν παρακολούθησιν τῆς Θείας Λειτουργίας. Ἡ προπαρασκευὴ αὐτὴ κταλήγει εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ Δοξολογίαν, ἥτις εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτέρους ὕμνους τῆς Ἐκκλησίας μας, πλούσιος εἰς περιεχόμενον καὶ εἰς μουσικὴν ἐκτέλεσιν. Ἡ στιγμὴ εἶναι ἱερὰ καὶ οὐδεὶς πρέπει νὰ ἀπουσιάζῃ τὴν ὥραν αὐτήν.

Ὄρθιοι οἱ πιστοὶ παρακολουθοῦν μετὰ προσοχῆς. Ὁ ἱερεὺς προσεύχεται εὐλαβῶς, ἀσπάζεται τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. Ὑψώνει τὸ Εὐαγγέλιον ποὺ συμβολίζει τὸν Χριστὸν ὅπως ὁμιλεῖ δι' αὐτοῦ καὶ ἐκφωνεῖ:

«Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος . . .».

Πόσα δὲν λέγει διὰ κάθε πιστὸν ἡ ἐκφώνησις αὕτη! Μὲ τὸ «Ἀμὴν» ὁ λαὸς ὁμολογεῖ ὅτι ὄντως μία εἶναι ἡ Βασιλεία εἰς ἣν ἀνήκομεν καὶ εἷς ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν ὁποῖον οἱ πάντες ὑπακούομεν, ὁ ἐν Τριάδι Θεός. Ἡ Πίστις εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἦτο τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ οἱ πιστοὶ ζοῦν μὲ τὴν εὐχὴν «Ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου».

(Συνεχίζεται)

The 1920 Message of The Ecumenical Patriarchate

(Ἐγκύκλιος Συνοδικὴ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὰς ἁπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ)

A translation from the "Ecumenical Review," Vol. XII, No. 1, October, 1959 (Geneva, Switzerland)

"Love one another earnestly from the heart."
(I Peter 1:22)

OUR own Church holds that rapprochement between the various Christian Churches and fellowship between them is not excluded by the doctrinal differences which exist between them. In our opinion such a rapprochement is highly desirable and necessary. It would be useful in many ways for the real interest of each particular Church and of the whole Christian body, and also for the preparation and advancement of that blessed union which will be completed in the future in accordance with the will of God. We therefore consider that the present time is most favourable for bringing forward this important question and studying it together.

Even if in this case, owing to antiquated prejudices, practices or pretensions, the difficulties which have so often jeopardized attempts at reunion in the past may arise or be brought up; nevertheless, in our view, since we are concerned at this initial stage only with contacts and rapprochement, these difficulties are of less importance. If there is good will and intention, they cannot and should not create an invincible and insuperable obstacle.

Wherefore, considering such an endeavour to be both possible and timely, especially in view of the hopeful establishment of the League of Nations, we venture to express below in brief our thoughts and our opinion regarding the way in which we understand this rapprochement and contact and how we consider it to be realizable; we earnestly ask and invite the judgment and the opinion of the other sister Churches in the East and of the venerable Christian Churches in the West and everywhere in the world.

We believe that the following measures would greatly contribute to the rapprochement which is so much to be desired and which would be so useful, and we believe that they would be both successful and fruitful:

First, we consider as necessary and indispensable the removal and abolition of all the mutual mistrust and bitterness between the different Churches which arise from the tendency of some of them to entice and proselytize adherents of other confessions. For nobody ignores what is unfortunately happening today in many places, disturbing the internal peace of the Churches, especially in the East. So many troubles and sufferings are caused by other Christians and great hatred and enmity are aroused, with such insignificant results, by this tendency of some to proselytize and entice the followers of other Christian confessions.

After this essential re-establishment of sincerity and confidence between the Churches, we consider,

Secondly, that above all, love should be rekindled and strengthened among the Churches, so that they should no more consider one another as strangers and foreigners, but as relatives, and as being a part of the household of Christ and "fellow heirs, members of the same body and partakers of the promise of God in Christ" (Eph. 3:6).

For if the different Churches are inspired by love, and place it before everything else in their judgments of others and their relationships with them, instead of increasing and widening the existing dissensions, they should be enabled to reduce and diminish them. By stirring up a right brotherly interest in the condition, the well-being and stability of the other Churches, by readiness to take an interest in what is happening in those Churches and to obtain a better knowledge of them, and by willingness to offer mutual aid and help, many good things will be achieved for the glory and the benefit both of themselves and of the Christian body. In our opinion, such a friendship and kindly disposition towards each other can be shown and demonstrated particularly in the following ways:

a) By the acceptance of a uniform calendar for the celebration of the great Christian feasts at the same time by all the Churches.

b) By the exchange of brotherly letters on the occasion of the great feasts of the Churches' year as is customary, and on other exceptional occasions.

c) By close relationships between the representatives of all Churches wherever they may be.

d) By relationships between the theological schools and the professors of theology; by the exchange of theological and ecclesiastical reviews, and of other works published in each Church.

e) By exchanging students for further training between the seminaries of the different Churches.

f) By convoking pan-Christian conferences in order

RELIGIOUS NOTES

COURT RULES SYRIAN CHURCH PRELATE MUST PAY TAX IN SALE OF SCROLLS

WASHINGTON, D.C. (RNS).—Archbishop Athanasius Yeshue Samuel of Hackensack, N. J., head of the Syrian Orthodox Church of Antioch in the U.S.A. and Canada, was ordered by the U.S. Tax Court here to pay a long-term capital gains tax on four Dead Sea Scrolls which he sold in 1954 for about $250,000.

According to the International Revenue Service, the Archbishop originally acquired the scrolls from Bedouin tribesmen in 1948 for about $170. Allowing some expense items in connection with the sale seven years ago, the IRS has figured that the Orthodox prelate owes the government a tax of $61,818, based on a capital gains of $247,305.

The court, however, added about $8,000 as expenses and ordered the IRS to recompute the tax due on that basis.

Regarded by Biblical scholars as priceless, the four ancient manuscripts were part of a number found in 1947 by wandering Bedouin shepherds in a cave near some very old ruins, now called Qumran, in the Judean desert along the western shore of the Dead Sea. Since then other Old Testament manuscripts also have been found in caves in the area and all of these have become known as the Dead Sea Scrolls. Several of the scrolls are owned by Hebrew University in Jerusalem, by Israel and Jordan, and by theological institutions elsewhere.

The four scrolls involved in the tax case were purchased by Archbishop Samuel while he was at the Syrian Orthodox Monastery of St. Mark in Jerusalem. They were brought to this country in 1949 and exhibited at

---

to examine questions of common interest to all the Churches.

g) By impartial and deeper historical study of doctrinal differences both by the seminaries and in books.

h) By mutual respect for the customs and practices in different Churches.

i) By allowing each other the use of chapels and cemeteries for the funerals and burials of believers of other confessions dying in foreign lands.

j) By the settlement of the question of mixed marriages between the confessions.

k) Lastly, by whole-hearted mutual assistance for the Churches in their endeavours for religious advancement, charity and so on.

Such a sincere and close contact between the Churches will be all the more useful and profitable for the whole body of the Church, because manifold dangers threaten not only particular Churches, but all of them. These dangers attack the very foundations of the Christian faith and the essence of Christian life and society. For the terrible World War which has just finished brought to light many unhealthy symptoms in the life of the Christian peoples, and often revealed great lack of respect even for the elementary principles of justice and charity. Thus it worsened already existing wounds and opened other new ones of a more material kind, which demand the attention and care of all the Churches. Alcoholism, which is increasing daily; the increase of unnecessary luxury under the pretext of bettering life and enjoying it; the voluptuousness and lust hardly covered by the cloak of freedom and emancipation of the flesh; the prevailing unchecked licentiousness and indecency in literature, painting, the theatre, and in music, under the respectable name of the development of good taste and cultivation of fine art; the deification of wealth and the contempt of higher ideals; all these and the like, as they threaten the very essence of Christian societies are also timely topics requiring and indeed necessitating common study and cooperation by the Christian Churches.

Finally, it is the duty of the Churches which bear the sacred name of Christ not to forget or neglect any longer His new and great commandment of love. Nor should they continue to fall piteously behind the political authorities, who, truly applying the spirit of the Gospel and of the teaching of Christ, have under happy auspices already set-up the so-called League of Nations in order to defend justice and cultivate charity and agreement between the nations.

For all these reasons, being ourselves convinced of the necessity for establishing a contact and league (fellowship) between the Churches and believing that the other Churches share our conviction as stated above, at least as a beginning we request each one of them to send us in reply a statement of its own judgment and opinion on this matter so that common agreement or resolution having been reached, we may proceed together to its realization, and thus "speaking the truth in love, may grow up into Him in all things, which is the head, even Christ; from whom the whole body fitly joined together and compacted by that which every joint supplieth, according to the effectual working in the measure of every part, maketh increase of the body unto the edifying of itself in love" (Eph. 4:15, 16).

In the Patriarchate of Constantinople in the month of January in the year of grace 1920.

the Library of Congress and leading universities and museums.

PAPAL DELEGATION VISITS ECUMENICAL PATRIARCH ATHENAGORAS

ISTANBUL (RNS). — A two-man papal delegation from Rome visited Ecumenical Patriarch Athenagoras, supreme leader of Eastern Orthodoxy, at his residence here where they conferred with him on subjects related to Roman Catholic-Orthodox relations and the forthcoming Second Vatican Council.

The visitors were Archbishop Giacomo Testa, president of the Pontifical Ecclesiastical Academy and former Apostolic Delegate to Turkey; and Father Alphonse Russ, dean of the Pontifical Institute for Oriental Churches. They were accompanied by Archbishop Francisco Lardone, Papal Internuncio to Turkey.

Later four Orthodox prelates returned the visit on behalf of Patriarch Athenagoras by calling at the Papal Internuncio's office here. The Greek delegation consisted of Metropolitans Chrysostom of Neocesarea, Meliton of Imbros, Chrysostom of Myron and Archimandrite Symeon, a secretary of the Holy Synod.

The three Catholic representatives also went to the Greek Orthodox Theological School on the Island of Halki at the invitation of the school's principal. They attended a luncheon there at which Patriarch Athenagoras was present.

RECOGNITION OF BULGARIAN PATRIARCHATE BY ECUMENICAL PATRIARCHATE

ISTANBUL (RNS). — Ecumenical Patriarch Athenagoras of Istanbul, supreme leader of Eastern Orthodoxy, has officially recognized the Patriarchate of the Bulgarian Orthodox Church and the 1953 election of Metropolitan Cyril as its Patriarch.

This action heals a rift between the Ecumenical Patriarchate and the Bulgarian Church which began eight years ago. At that time the Bulgarian Holy Synod in Sofia elected Metropolitan Cyril a Patriarch in defiance of the Istanbul Patriarchate.

Before 1953 the Bulgarian Church had been an exarchate subject to the authority of the Ecumenical Patriarchate. The last Bulgarian Exarch was Stefen I who resigned his post in 1948. Now after eight years the Holy Synod of the Ecumenical Patriarchate has recognized the Bulgarian Patriarchate and resumed relations.

The Bulgarian Patriarchate's recognition also was reported by the Greek Radio.

VATICAN PLACES RESTRICTIONS ON PSYCHOANALYSIS FOR CLERGY

VATICAN CITY (RNS). — The Vatican placed restrictions here on the use of psychoanalysis for or by Roman Catholic priests and religious.

In a ruling broadcast over the Vatican Radio, the Supreme Sacred Congregation of the Holy Office, the Church's highest tribunal on matters of faith and morals, declared that ecclesiastics could not practice analysis and could only consult psychoanalysts "for a grave reason" and with permission of their bishop or other superior.

The Holy Office also rejected the use of psychoanalysis in testing candidates for the priesthood and religious orders. This issue has been raised in the United States and elsewhere.

"The opinion of those who hold that there should be a previous examination in psychoanalysis as an essential for Holy Orders is refuted as is the idea that this so-called psychoanalytical examination . . . should be necessary for candidates for the priesthood and other religious professions," the ruling stated.

Ecclesiastical sources here noted that the Holy Office's ruling did not constitute a condemnation of psychoanalysis as such, but was a warning against nonconformity with Church doctrine in this sphere, particularly concerning sins forbidden by the Sixth Commandment.

WORLD-WIDE ACCLAIM GREETS POPE'S SOCIAL ENCYCLICAL

NEW YORK (RNS). — An unprecedented volume of world-wide acclaim greeted Pope John XXIII's monumental 22,000-word encyclical, Mater et Magistra, which now ranks as one of the Roman Catholic Church's great social documents, along with the Rerum Novarum of Pope Leo XIII and the Quadragesimo Anno of Pope Pius XI.

Hailing the encyclical as "a superb reaffirmation of the too-often ignored social message of the Christian Gospel" was Archbishop Iakovos, of New York, Greek Orthodox Primate of North and South America. He said:

"It provides Christian nations, and for that matter all people who believe in God and base their laws on the divine ones, with a Christian Magna Carta of human rights, in sharp contrast with the fallacies Marxism promises to the slaves of the totalitarian regime."

Among the first Protestant leaders to comment on Mater et Magistra was Dr. Reinhold Niebuhr, noted theologian and retired Vice-President and Professor Emeritus of Union Theological Seminary in New York, who said he "admired" the document.

Another Protestant leader here, Dr. Truman B. Douglas, Executive Vice-President of the Board of Home Missions of the Congregational Christian Churches, was more outspoken in deploring what he termed "the peculiarly tortured argument against birth control."

However, he hailed the encyclical as "a noble and high-minded statement" and said thoughtful and socially

aware Protestants would agree with its declaration of social values and goals.

Dr. Ralph Sockman, minister of New York's Christ Church (Methodist) here, hailed the encyclical as "a comprehensive and generally correct diagnosis of the world's ills."

The New York Times commented editorially: "As a religious document, this Encyclical, like its predecessors, is historical. In those parts which we may consider secular, that is, of friendly concern to people of other religions, it presents a picture of the conflict in our time between the crude materialism of the Communists and the humane spirit of all great and enduring faiths."

The New York Herald-Tribune said the Pope's Encyclical, in 'its reasonableness and warm solicitude for human suffering, may well hold up a moral standard around which men of goodwill can rally."

Pope John XXIII, meanwhile, at an audience in St. Peter's Basilica to several thousand pilgrims and tourists, gave his own simple interpretation of Mater et Magistra by saying that, as Christ had taught not only for man's soul but also for his body, the Encyclical therefore "meets the needs of the world."

TURKEY'S NEW CONSTITUTION GUARANTEES RELIGIOUS FREEDOM

ANKARA, TURKEY (RNS).—Turkey's recently approved constitution guarantees religious freedom for all in this predominantly Moslem nation, a government spokesman said here.

Staff Major M. Ali Armagan, head of the National Unity Committee's Press Liaison Bureau, said the constitution provides for freedom of conscience and of religious belief and worship. He said Turkey will seek to aid the advancement of all religious and educational institutions in the country.

Meanwhile it was reported by Tanin, a daily published in Istanbul, that a bill will be introduced in the National Assembly to create a 50-member Higher Council which will see that the constitution's religious freedom clause is not violated.

FORMER AMERICAN ARMENIAN CHURCH PRIMATE DIES AT 67

MIAMI, FLA. (RNS). — Archbishop Mampre Calfayan, Primate of the Armenian Apostolic (Orthodox) Church's North American Diocese from 1954-1958, died here at the age of 67 after a brief illness.

As head of the diocese he was spiritual leader of some 100,000 Armenian Orthodox in North America, except in California which is a separate diocese of the Church with about 60,000 members.

Archbishop Calfayan was head of the California Diocese from 1941 until he became the North American Primate in 1954. A naturalized American citizen, he was born in Smyrna, Turkey, received his theological training in Jerusalem and was ordained in 1923. He served as a pastor in France until coming to the U.S. in 1927.

WHAT SHOULD THE VATICAN COUNCIL ACCOMPLISH?

DAVENPORT, IOWA (National Catholic Welfare Conference). — In an effort to find out what the laity hope the forthcoming Vatican Council will accomplish, the Catholic Messenger, newspaper of the Davenport Diocese, invited letters to the editor.

The response touched a wide range of church subjects including: rethinking of the whole system of Catholic education; inclusion of laymen on diocesan councils; simplification of breviary and missal; greater lay participation in the liturgy; improved public relations; a formal pronouncement on interracial justice; dialogue with other faiths; a hard look at machinery for handling matrimonial cases, and modernization of catechetical instruction.

EX-ENVOY TO UNITED STATES GETS TOP POSITION IN VATICAN

VATICAN CITY. — Pope John XXIII appointed Amleto Giovanni Cardinal Cicognani, who for 25 years served as the Apostolic Delegate to the United States, to the post of Vatican Secretary of State.

Cardinal Cicognani is 73 years old.

STANDING CONFERENCE OF ORTHODOX BISHOPS MEET

The semiannual meeting of the Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops of the Americas was held at St. Sava Serbian Orthodox Cathedral in New York City, on Tuesday, August 8, 1961. The President of the Conference, Archbishop Iakovos, following the normal business of the meeting presented to the group of Hierarchs present the agenda which would be discussed at the Pan-Orthodox meeting to be held in Rhodes, Greece, during the week of September 24 to October 1.

The following Churches were indicated as having received invitations to participate in the Pan-Orthodox Meeting:

The Ancient Patriarchates of Antioch, Alexandria and Jerusalem;

The Younger Patriarchates of Moscow, Serbia, Romania and Bulgaria;

The Autocephalous Churches of Czechoslovakia, Poland, Greece and Cyprus, and the Autonomous Church of Finland.

In addition, invitations would be sent to the other Eastern Churches, such as the Armenian, Coptic and the Church of South India. Invitations for observers would be sent to the World Council of Churches and the Roman Catholic Church.

It's Forty Miles to My Parish

By MRS. IRENE J. GAMSKY

Mrs. Gamsky, the mother of two daughters aged one and three, is a resident of Appleton, Wisconsin, and a member of the Fond du Lac, Wisconsin, Community. She is the editor of the "Panathenaea Women," the purpose of which is to bring together Orthodox Church women who commute to distant parishes.

THE breakdown of small national groups living together in our American communities has brought new problems to many churches. There is an almost constant scramble to purchase property for new churches to satisfy a widely-scattered population. Since the 1920's, when most of our communities were being founded, Eastern Orthodox Christians have moved considerable distances from their parishes. For these people exists a severe problem. However, too often the distance from a parish tends to become an excuse for complete lack of attendance at the Divine Liturgy. In addition, we tend to use this distance as an excuse for our failure to instill Orthodox principles in our children.

Along with the advancement of "suburban living" in the last few years have come other advancements: better roads, better cars, and a better livelihood for most of us. It behooves us to analyze our situation and see if we are overlooking any rewarding possibilities in "commuting."

To take an example, at one time the forty miles between our home and church was a distance requiring at least an hour's driving each way in good weather. Today, with a new superhighway completed, the time is reduced to forty minutes or less each way. The time involved, then, perhaps would be something to be desired by the large city dweller traveling to his local church. Many of these people must spend close to an hour in very congested traffic attempting to go a comparatively short distance.

One of my most vivid childhood recollections is the emphasis placed on church attendance every Sunday. Because most of our day was spent traveling to, attending, and returning home from church, plans with friends were made for other days. I learned most of what I know about my Orthodox faith during those drives to and from church with my parents. We were a "captive audience" in the car, and though lessons weren't planned as such, almost two hours of religious discussion and lessons in Greek took place. Year after year of reviewing the Epistles and Gospels each Sunday were valuable enough. However, in addition we received the benefit of one another's growth in examining them. Comparisons among the views of students demonstrate the possibilities for lively discussions even for the little time at our disposal. Additional advantages of distance between church and home are the possibilities of picnics in different parks, swimming or boating for an afternoon on a new lake, or visits to tourist attractions in the area.

Though our parents were not students of psychology, I am sure our ever-increasing attendance at the Divine Liturgy today is a product of the unity developed in us by our parents during those earlier years. How wise to provide religious instruction in a way so easy to take. What better time than the hour immediately following the Divine Liturgy to instill religious teachings or to aid in the translation of a difficult lesson or sermon. How rewarding for parents to know they have done their best in stimulating their children to ever examine the practice of their faith.

Despite the handicaps of not actively participating in all parish functions, it would seem that as individuals we could undertake better the job of educating our own children in Orthodoxy. A child cannot be deprived of religious instruction merely because of where he lives. No doubt the areas surrounding the parish building will provide us with some future priests, dedicated teachers, and many good parents. It would seem, then, extremely important for parents today to impress Orthodoxy upon their children by regularly attending the Divine Liturgy with them, regardless of where the family lives. Indeed, a disservice is being done to the child so denied.

ORPHAN ADOPTION

(Continued from page 265)

tion has provided homes in America for 17,000 homeless waifs from abroad. Sen. Kenneth B. Keating (R.-N.Y.) declared that by extending the program two years rather than the one year originally proposed, the measure would give adequate time for study of reforms in child adoption procedures that have been recommended.

Extension of the orphan adoption program has been strongly supported by many religious groups active in sponsoring and encouraging such adoptions.

NEW PUBLICATIONS

For only 25 cents you may learn to speak correctly concerning the affairs of our Greek Orthodox Communities and their administration, by reading the new edition of the "Regulations and Uniform Parish By-Laws of the Greek Archdiocese of North and South America" newly published in an edition which includes the Greek and English texts side by side.

Civil and Defense Mobilization

THE Greek Archdiocese has taken an active interest in the crucial Civil and Defense Mobilization, which President Kennedy has recently intensified, and with which he asked all citizens to cooperate to the utmost. Last May, Arthur Dore, Archdiocese Director of Information, attended a special forum held at the Civil and Defense Mobilization Center in Battle Creek, Michigan, for religious writers; and a few weeks ago Rev. Miltiades B. Efthemiou of the Saints Constantine and Helen Church in Detroit represented the Archdiocese at the Religious Affairs Sessions which took place in the Civil and Defense Mobilization Operational Headquarters in Battle Creek, during which the following important and interesting conclusions were reached.

The Churches of today, of all denominations, follow the spirit of the ancient Christian Church in supporting the needy, in supporting hospitals, orphanages and homes for the aged and infirmed. The Office of Civil Defense and Mobilization's first major action was development of "The National Plan for Civil Defense and Defense Mobilization," promulgated by President Eisenhower in October of 1958. The plans state that "all citizens and governments at all levels, by virtue of their inherent obligation to support the common defense, are jointly responsible for the civil defense and defense mobilization of the Nation."

It was pointed out as a final resolution by all those in attendance at the Religious Affairs Session, in the event of a nuclear attack, all the approximately 300,000 churches of the country have an opportunity to fulfill their moral and spiritual responsibilities not only to their own members but to the public generally.

The Greek Orthodox Church, in lieu of all the above, has begun to play its role in the co-ordination of the total effort throughout our country.

How can the Church help, within the framework of its own fundamental mission and status? Here are some suggestions:

1. Spiritual ministrations is the primary role of the clergy and will be sorely needed by the injured and dying, bereaved and homeless. It will also be an important factor in calming insipient panic and restoring morale after an attack or national disaster.

2. Shelter. — Any mass attack on the United States with nuclear weapon would produce casualties in the millions. More than half of these could die from radioactive fallout if people were out in the open. An effective fallout shelter program could save 75 per cent of those who would otherwise perish. (In many cases existing churches with basements could provide good fallout protection.)

3. Welfare Activities. — Many churches could have welfare organizations with professional competence. Welfare services needed after a nuclear attack would include mass feeding, emergency clothing, family registration, care of missing children and family counseling.

4. First Aid. — Churches have frequently served as first aid stations in natural disasters. They could continue to serve as such in times of a nuclear attack.

5. Home Protection. — The Church can provide for family instruction by their Civil Defense authorities and chaplains for at least two weeks after a mass nuclear attack, when families would be much on their own. In accordance with this, it is essential that every family have its own disaster plan including a home shelter stocked with food, battery radio, Bible and prayer books and other emergency needs.

6. Records and Supplies. — Church can provide for the safe storage of vital church records and religious supplies.

7. Liaison with the Local Civil Defense. — Each representative clergyman in each community can be liaison with the local civil defense director for these reasons:

   a. Arrangements can be made in advance for suitable identification and other necessary measures to facilitate the work of chaplains and clergymen in ministrations to survivors following a disaster, whether caused by nature or enemy attack.

   b. Liaison can be established with appropriate local disaster agencies whereby welfare and other relief facilities of the churches can be used most effectively.

The United States is engaged today in a bloodless but vital struggle with an atheistic enemy. We cannot compromise this struggle. We must win it. The Greek Orthodox Church and the seat of our government, traditionally separate in our democracy, have a common objective in this — for at stake is the free existence of both.

Archbishop Iakovos Addresses the North American Youth Assembly

THE objective of the movement for Christian unity is not a "super-union or super-church structure," Archbishop Iakovos, one of the presidents of the World Council of Churches, said to the North American Ecumenical Youth Assembly which convened in Ann Arbor, Michigan, August 16-23, 1961.

Archbishop Iakovos of the Greek Archdiocese of North and South America told 2,000 young people attending the Assembly that the purpose of the movement was to give churches "new orientation not new directives."

The Assembly was sponsored by the Canadian Council of Churches, National Council of Churches in the U.S.A., the World Council of Churches, and the World Council of Christian Education.

The Archbishop said the purpose of the ecumenical movement (the movement of Christian unity) is to give its members "new ideals not orders or recommendations; new wider and clearer perspective, not blurred or tailor-made spectacles which leave out of perspective the true vision of the true Church."

"The nuclear war is nothing when compared with the ideological war atheism has waged against all who believe in God. For nuclear war can destroy the body but not the soul," he said.

"The ideological war communists all over the world have unleashed against believers is a threat to both the soul and body of men," Archbishop Iakovos warned.

The ecumenical movement is "a bulwark against both religious and moral indifference. Victory of spiritual and moral values can be won only by dedicated Christians who are able to join hands and regroup forces into combat lines against the enemies grouped under the total domination and direction of the dark forces of communistic atheism."

The spiritual leader of Greek Orthodoxy in North and South America told the young people that they "make up the vanguard of Christ's combat forces."

"Remain faithful to your particular traditions and confessions and try to derive more faith and greater ecumenical consciousness," he said. "For I believe that traditions and confessions are bridges, and not walls of anti-ecumenical isolationism."

The World Council of Churches' president said that he was grieved by the purposeful distortion of the ecumenical "idea and ideal" by "certain reactionary men of the cloth who shamelessly spread suspicion and fear and brand the World Council a Protestant Vatican and the ecumenical movement of fellow-traveller organization thirsty for power regardless of its source."

He emphasized that the Council "would be the last in the world to demand that those in the ecumenical movement relinquish their own beliefs."

The Archbishop said he differed from those church-merger proponents who shout, "Unite. Form one church, a larger congregation."

"I aim to be different," he said. He suggested that different traditions and confessions should study together and discover common responsibility in Christian service and witness.

He said the ultimate purpose of ecumenical encounter was "to enable Christian youth to see over their particular frontiers and rediscover the one, the ecumenical frontier of Christ.

"Christ did not come into the world to raise but to tear down the walls of partition and to unify and bring peace to the world."

The ecumenical encounter aims to inform, to enlighten, and to bring into focus all customs, all traditions, and all beliefs so that we may learn from one another and at the same time tolerate and love one another."

"Independence and democracy in church and administration should in no way hinder our common witness, mission, and faith."

Archbishop Iakovos also officiated at a morning worship service. Each morning the assembly worshipped according to a different tradition. Salvation Army, Baptist, Orthodox, Methodist, and Episcopalian leaders conducted services.

ΩΡΑ ΚΑΛΗ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ σελίδος 267)

δος, ποὺ θὰ φιλοξενήσουν τὰ παιδιά μας κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς των ἐκεῖ, διαθέτουν τὶς πλέον συγχρονισμένες κατασκηνώσεις. Ἐξ ἄλλου, ἑτοιμάζεται θαυμάσιον πρόγραμμα ποὺ θὰ ἀπασχολήσῃ τοὺς ἐκδρομεῖς. Ἠμποροῦμε νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ τὰ παιδιά μας θὰ χαροῦν ἐξαιρετικὰ τὸ ἐφετεινὸ καλοκαῖρι καὶ θὰ γυρίσουν γεμάτα ἀπὸ ὑγεία καὶ συγκινητικὲς ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν γενέτειρα τῶν γονέων των.

Δ. Φ.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΤΥΠΟΝ

ΑΧΑΡΙΣ ΠΛΟΥΤΟΣ!

Ἀνῆκε εἰς μίαν τῶν πλουσιωτέρων οἰκογενειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὁ Βάντερμπιλντ. Ἡ προσωπική του περιουσία ἀπὸ δύο κληρονομίας ὑπερέβαινε τὰ 40 ἑκατομμύρια δολλάρια. Διηύθυνε πέντε ἑταιρείας σιδηροδρόμων καὶ πολλὰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις. Ἦτο ἡλικίας 46 ἐτῶν καὶ εἶχε νυμφευθῇ τέσσαρες φορές. Πολλοὶ θὰ τὸν ἐζήλευαν, διότι εἶχε ὑπεράφθονα ὅλα τὰ μέσα νὰ ζῇ μὲ κάθε ἄνεσιν, νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰς τέρψεις τοῦ κόσμου καὶ νὰ μένῃ εὐχαριστημένος. Καὶ ὅμως, κάθε ἄλλο παρὰ εὐχαριστημένος ἔμενε ἀπὸ τὴν ζωήν. Αὐτὸ ἄλλωστε μαρτυρεῖ καὶ τὸ τραγικὸν γεγονός, ὅτι ηὐτοκτόνησε ριφθεὶς ἀπὸ τὸν δέκατον ὄροφον τοῦ ξενοδοχείου του. Τὰ πλούτη δὲν ἐστάθησαν ἱκανὰ νὰ δώσουν τὴν χαράν, νὰ γεμίσουν τὴν ζωήν του, νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς βαθυτέρας πνευματικὰς ἐφέσεις του. Καὶ ὅμως, ἂν ἐχρησιμοποίει τὰ ἀγαθά του, ἕνα μέρος ἔστω ἀπὸ τὰ ἀγαθά του, διὰ τοὺς ἄλλους, ἂν ἄφηνε τὴν καρδίαν του νὰ πλημμυρίσῃ ἀπὸ στοργὴν πρὸς τοὺς συνανθρώπους του καὶ ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν, θὰ εὕρισκε τὴν ζωὴν πολὺ ὡραίαν, θὰ ἐγνώριζε βαθυτέρας πνευματικὰς ἀπολαύσεις καὶ δὲν θὰ κατέληγεν εἰς τὴν τραγικὴν αὐτοκτονίαν.

(Περιοδικὸν «ΖΩΗ» Ἀθηνῶν)

ΚΥΜΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ

Δὲν εἶναι μόνον ὁ ἑκατομμυριοῦχος Βάντερμπιλτ, ποὺ ἔθεσε τέρμα εἰς τὴν ζωήν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος τοῦ εἶχε χαρίσει. Εἶναι ὁλόκληρος στρατιά, εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Κάμνουν ὅμως ἐντύπωσιν αἱ αὐτοκτονίαι τοῦ διασήμων προσωπικοτήτων. Εἷς ἐξ αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ Ernest Hemingway, ὁ ὁποῖος ἐσχάτως ηὐτοκτόνησεν, ἐνῷ εἶχεν ὅλα τὰ ἐγκόσμια ὑλικὰ ἀγαθά, καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν καὶ θαυμασμὸν διὰ τὰ πολύκροτα ἔργα του. Ἐπὶ πλέον εἶχεν, ὅπως ἐπεβεβαίωσεν ἡ σύζυγός του, καὶ πολὺ καλὴν ὑγείαν. Τί ἦτο λοιπὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τὸν ὤθησεν εἰς τὸν κρημνὸν τῆς αὐτοκτονίας; Ἀσφαλῶς ἡ ἔλλειψις πίστεως. Ἡ πίστις εἶναι ὁ ἰσχυρότερος σύνδεσμος μὲ τὴν ζωήν, καὶ τὴν παροῦσαν καὶ τὴν μέλλουσαν. Ἡ πίστις μᾶς βοηθεῖ νὰ ὑπομένωμεν μὲ καρτερίαν τὰ δεινά, τὰ ὁποῖα εἶναι φυσικὸν νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸν δρόμον τῆς παρούσης ζωῆς, ἀλλὰ καὶ μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὸν ἀληθινὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ, τὸν δρόμον τῆς αἰωνιότητος.

«Ο. Π.»

ΑΛΗΘΙΝΑ ΡΑΚΗ!

Ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς τῆς αὐτοκτονίας τοῦ Ἀμερικανοῦ πολυεκατομμυριούχου Βάντερμπιλτ ἕνας διακεκριμένος ψυχολόγος, ὁ Ντὴν Χώλ, ὁ ὁποῖος εἶχε μελετήσει τὴν ψυχονευρικὴν κατάστασιν τῶν πλουσίων, προέβη εἰς μερικὰς πολὺ ἐνδιαφερούσας δηλώσεις: «Τὰ γεράματα τῶν πολυεκατομμυριούχων, εἶπε, εἶναι συνήθως τὰ χειρότερα ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἄνθρωπος. Ἀλλὰ σπάνια φθάνουν σὲ βαθειὰ γεράματα, διότι τοὺς ἀνακόπτουν τὴ ζωὴ τὰ καρδιακὰ νοσήματα καὶ οἱ νευρασθένειες. Σήμερα στὴν Ἀμερικὴ δὲν ὑπάρχει ἑκατομμυριοῦχος ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ δικό του ψυχίατρο. Μερικοὶ μάλιστα ἔχουν καταστῇ ἀληθινὰ ράκη. Μπορῶ νὰ διαβεβαιώσω ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ὑγείας οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι καταδικασμένοι. Ζοῦν ὑπὸ ἕνα διαρκῆ ἐφιάλτη καὶ κάτω ἀπὸ ἕνα ψυχικὸ καταναγκασμό. Μιλῶντας ὡς γιατρὸς μπορῶ νὰ τοὺς χαρακτηρίσω ἀξιοθρηνήτους ἀνθρώπους».

Καὶ ὅμως οἱ ἰδικοί μας δημοσιογράφοι καὶ οἱ χωρὶς οὐσιαστικὸν περιεχόμενον κοσμικοὶ κύκλοι, ἂν τύχῃ καὶ ξεπέσῃ εἰς τὴν χώραν μας κανένας τέτοιος ἑκατομμυριοῦχος, Ἕλλην ἢ ξένος, χάσκουν ἐμπρός του, ἐκτρέπονται εἰς ἀηδεῖς περιποιήσεις καὶ κολακείας, γράφουν στήλας ὁλοκλήρους διὰ τὸ πῶς ἐκάθησε, τί ἔφαγε, ἂν ἔβηξε καὶ τὰ παρόμοια, διὰ νὰ ἐξυψώσουν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος πιθανώτατα νὰ εἶναι ἀπὸ ὅλων τῶν ἀπόψεων ἕνα ράκος, ὅπως γράφει καὶ ὁ Ντὴν Χώλ.

(Περιοδικὸν «ΖΩΗ» Ἀθηνῶν)

Ο «ΗΡΩΣ» ΤΟΥ PEARL HARBOR ΕΓΙΝΕ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ναυτικοῦ Μιτσοῦο Φουσίντα, ὁ ἀρχηγὸς τῶν 273 ἀεροπλάνων, ποὺ κατὰ τὴν 7 Δεκεμβρίου 1941 ἐπετέθησαν εἰς δύο κύματα κατὰ τῆς Ἀμερικανικῆς βάσεως τοῦ Pearl Harbor, καταστρέφοντας ἑκατοντάδα καταδιωκτικῶν καὶ βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων καὶ περὶ τὰ ὀγδόντα ἐκ τῶν ναυλοχούντων σκαφῶν (2,000 νεκροὶ καὶ 2,500 τραυματίαι), εἶναι ἱεραπόστολος εἰς μίαν χριστιανικὴν ἀποστολήν.

Ὅταν οἱ Ἀμερικανοὶ ἔρριψαν τὴν πρώτην βόμβαν εἰς τὴν Χιροσίμα, ὁ Μιτσοῦο Φουσίντα ἐκλήθη, μαζὶ μὲ ἄλλους ἕνδεκα ἀξιωματικούς, νὰ διαπιστώσῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς φοβερᾶς ἐκρήξεως. Εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον ἀγνοοῦσαν τότε τοὺς κινδύνους τῆς ἀκτινοβολίας. Πράγματι ἀπὸ τοὺς δώδεκα ἀξιωματικοὺς τῆς ἀποστολῆς οἱ ἕνδεκα προσεβλήθησαν ἀπὸ τὰς τραγικὰς πυρηνικὰς ἐπιδράσεις καὶ ἀπεβίωσαν,

μετ' ὀλίγας ἑβδομάδας, μὲ φοβεροὺς πόνους. 'Ὁ μόνος ποὺ ἐσώθη καὶ ἀπὸ τὸν πόλεμον — καὶ εἶναι πραγματικὰ ὁ μόνος ἐπιζήσας Ἰάπων ἀπὸ τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Pearl Harbor καὶ ἀπὸ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν Χιροσίμα — ἦταν ὁ Μιτσοῦο Φουσίντα. «Ὑπῆρξε ἕνα θαῦμα, λέγει, τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ μὲ κατακτήσῃ καὶ διά νὰ μοῦ ἀποδείξῃ ἀπὸ ποιὸ μέρος βρίσκεται ἡ ἀλήθεια».

Ἀπὸ ἐκείνην τὴν στιγμὴν μεταστραφεὶς εἰς τὸν Χριστιανισμόν, ὁ Μιτσοῦο Φουσίντα ἠρκέσθη νὰ ἐξιλεωθῇ δι' ὅλον τὸ κακὸν ποὺ ὁ φανατισμός του καὶ ὁ φανατισμὸς τῶν ἀρχηγῶν του τὸν ὥθησε νὰ διαπράξῃ. Ἕνας Ἀγγλικὸς σύνδεσμος τὸν ἐδέχθη μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν του. Ὁ Μιτσοῦο Φουσίντα ἀπηρνήθη τὴν Ταοϊστικὴν πίστιν του καὶ ἔγινε Χριστιανός. Εἰς τὰ 1950 ἤρχισε τὸ ἔργον τῆς ἱεραποστολῆς. Ἀφοῦ ἔκαμε πολλὰς προπαγανδιστικὰς περιοδείας εἰς τὰς Ἰαπωνικὰς νήσους καὶ ἔδωσεν ἀπόδειξιν τῆς πίστεώς του, ὁ ἱεραπόστολος Φουσίντα προσεκλήθη εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ κατὰ πρῶτον, κατόπιν αἰτήσεώς του, μετέβη εἰς τὸ Pearl Harbor. Καὶ εἰς τὴν πόλιν ποὺ φέρει ἀκόμη τὰ ἴχνη τῆς φοβερᾶς ἐπιθέσεως τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1941, ὁ Μιτσοῦο Φουσίντα βρῆκε νέον ὑλικὸν διὰ τὴν ἐξιλέωσίν του. Μετὰ προσεκλήθη εἰς τὴν Εὐρώπην, εἰς τὴν Γερμανίαν, εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Καὶ παντοῦ ὁ ἱεραπόστολος Φουσίντα ἐδέχετο λόγους εἰρήνης, ἀφοῦ ἐγνώρισε τὴν φρίκην ἑνὸς πολέμου, ποὺ ὁ φανατισμός του δὲν ἔκαμε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ τὴν ἐπαυξήσῃ.

('Εφημερὶς «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» Ἀθηνῶν)

ΥΠΑΡΞΙΣ, ΠΑΡΟΥΣΙΑ Ἢ ΑΝΥΠΑΡΞΙΑ;

Σοβαρὰ εἴδησις ἐξ Ἀγγλίας: Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἐκήρυξε τὸν Διάβολον ὡς τι ἀνύπαρκτον δι' ὃ καὶ διέγραψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμένων της. Σημεῖον τῶν καιρῶν, ἢ νέα ἀπόκλισις ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως; Μᾶλλον τὸ δεύτερον συμβαίνει.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πῶς δύναται ἡ Ἀγγλικανικὴ ποιμαίνουσα Ἐκκλησία νὰ δικαιολογήσῃ τὴν περὶ Διαβόλου διδασκαλίαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς καθ' ὅλον, ἰδιαιτέρως δὲ τὸν σκοπὸν τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου; Ἐναντίον ποίου ὁ Κύριος ἔδωσε τὴν μάχην κατὰ τὴν ἐπὶ γῆς δρᾶσιν Του; Διὰ τὴν κατανίκησιν ποίου ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ἀπέθανε καὶ ἀνέστη; Ἐξ ἄλλου ποῦ ἐντοπίζουν τὴν ἀρχὴν τοῦ κακοῦ οἱ ποιμένες τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας; Εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου; Ἐὰν εἴπουν τοιοῦτον τι ἀσφαλῶς θὰ εὑρεθοῦν ἀντιμέτωποι πρὸς τὴν θεμελιώδη διδασκαλίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἐξ Ἀγγλίας θὰ ἀνέμενέ τις περισσοτέραν συντηρητικότητα. Ἐὰν ἡ διδασκαλία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπαρέσκῃ εἰς τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν, νομίζομεν ὅτι θὰ ἠδύνατο τοὐλάχιστον νὰ ἀποδεχθῇ τοὺς λόγους ἑνὸς τῶν διαπρεπεστέρων Διαμαρτυρομένων Θεολόγων:

«Στρέψατε τὰ νῶτα σας εἰς τὸν Διάβολον. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ ὄχι εἶναι ἀδιάφορον· τοῦτο πρέπει νὰ ἀφορᾷ τὸν ἄνθρωπον: ὅτι ὑπάρχει ὁ Ἰησοῦς, ὅστις ἐνίκησε τὸν Διάβολον».

«Ὁ Λόγος τοῦ Σταυροῦ», Ἰούνιος 1961
Ἱ. Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Σημεῖον ἀντιλεγόμενον ἢ μᾶλλον ἀντικείμενον πολεμικῆς διὰ τοὺς Ἄγγλους ἔγινε ὁ ἐνθουσιώδης Ὀρθόδοξος ἱεραπόστολος τῆς Οὐγκάντα π. Ρουβὴμ Σπάρτας. Μὲ τὴν ἔγκρισιν δὲ καὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἐγράφη βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον "East African Rebels," εἰς τὸ ὁποῖον ὁ π. Σπάρτας χαρακτηρίζεται ὡς ἀνήσυχος τύπος, ὡς ἐπαναστάτης κ.τ.λ. Ἐν τούτοις εἰς τὸ ἴδιον βιβλίον ἐξαίρεται ἡ προσωπικότης αὐτοῦ καὶ τὸ ἔργον, διότι γράφεται μεταξὺ τῶν ἄλλων: «Ὅλοι πρέπει νὰ εὐγνωμονοῦν τὸν π. Σπάρτα διὰ τὴν μετάφρασιν τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν διάλεκτον τῆς Οὐγκάντα. Ὅταν οὗτος λειτουργῇ, συναρπάζει. Τὰ εἰρηνικὰ ἀνταποκρίνονται καταπληκτικῶς εἰς τὴν φύσιν τοῦ λαοῦ. Ἡ βυζαντινὴ ἐπίσης μουσικὴ συγκινεῖ βαθύτατα τὴν ψυχὴν τοῦ Ἀφρικανοῦ». Τὸ δὲ ἄξιον προσοχῆς εἶναι ὅτι καὶ πολλοὶ κληρικοὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας δι' ἐπιστολῶν πρὸς τοὺς «Ἐκκλησιαστικοὺς Καιροὺς ("Church Times") ἐκφράζονται ἐνθουσιωδῶς διὰ τὴν Λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου καὶ ζητοῦν νὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς αὐτοὺς νὰ τὴν τελοῦν. Καὶ τοῦτο, διότι «εἰς αὐτὴν διαβλέπουν τὴν ὡραιοτέραν καὶ πολυτιμοτέραν λειτουργικὴν μορφὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὄχι μόνον αἱ ἀπαράμιλλοι εὐχαί της, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀργανικὴ αὐτῆς ἑνότης ἐπιτρέπει εἰς τὸ πλήρωμα νὰ αἰσθάνεται ὡς ἰδικήν του λατρείαν τὴν Εὐχαριστίαν».

Εἶναι καὶ αὐτὰ σημεῖα τῶν καιρῶν. Ἔρχονται οἱ ξένοι νὰ μᾶς ὑπενθυμίσουν τοὺς ἀνεκτιμήτους λατρευτικοὺς θησαυρούς μας.

«ΖΩΗ» Ἀθηνῶν, 8 Ἰουνίου 1961

ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣ Ο.Η.Ε.

Εἰς τὸ περιοδικὸν «Συζήτησις» δημοσιεύεται μία περίφημη ἐπιστολὴ τοῦ Θεοδ. Κολοκοτρώνη πρὸς τὸν Ἰμπραήμ. Τὴν ἔστειλε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀ-

γῶνος τοῦ 1821, εἰς μίαν στιγμὴν ποὺ ὁ Ἰμπραὴμ ἀποτελοῦσε φοβερὸν πολεμιστήν, ἐχθρὸν τρομερὰ ἐπικίνδυνον τοῦ ἐπαναστατημένου Ἔθνους μας. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἀποκτᾷ ἰδιαιτέραν βαρύτητα. Τοῦ γράφει λοιπὸν ὁ Θεόδ. Κολοκοτρώνης: «Ὑψηλότατε! Τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἐχθροί του θαυμάζουν. Ὁ κατὰ τὸ Λεοντάρι προχθεσινὸς ἡρωϊσμός σου εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν περὶ τὴν Τριπολιτσᾶν αἰχμαλωτισθέντων Ἑλλήνων μὲ ἐκίνησε καὶ εἰς ἔπαινον καὶ εἰς θαυμασμόν. Τοῦτο τὸ ὡραῖο παράδειγμα ἐθιάσθην νὰ τὸ μιμηθῶ, καὶ ἰδοὺ παραιτῶ καὶ ἐγὼ ἐλευθέρους τοὺς εὑρεθέντας ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου Τούρκους. . . . Καὶ ἐπειδὴ ἡ τύχη τοῦ πολέμου εἶναι κοινή, ἂς ἀπαλλάξωμεν τοὺς δυστυχεῖς αἰχμαλώτους ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς δουλείας. Καὶ ἂς ἀνοιχθῇ ἀναμέσον μας νέον στάδιον δόξης. Ποῖος δηλαδὴ νὰ ἐξαπεράσῃ τὸν ἄλλον εἰς τὴν πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους φιλανθρωπίαν . . .».

Μεγαλειῶδες, ἀληθινά, κείμενον ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ θὰ ἔπρεπε νὰ διαβάζεται κατὰ τὴν ἔναρξιν κάθε Συνελεύσεως τοῦ Ο.Η.Ε. ἢ συναντήσεως τῶν Μεγάλων. Δείχνει μὲ τρόπον ἁπτὸν πῶς φέρονται οἱ ἀληθινοὶ ἄνθρωποι εἰς ἐκείνους ποὺ ἀνήκουν εἰς ἀντίπαλα ἐθνικὰ στρατόπεδα.

(Περιοδικὸν «ΖΩΗ» Ἀθηνῶν)

ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ

Εἰδικὸς εἰς τὰ Ταξείδια

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ ἐντὸς τῆς Ἀμερικῆς καὶ δι' Ἑλλάδα, Κύπρον καὶ παντοῦ τοῦ κόσμου.

Ἐπίσης, ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΩΣ.

Εἰδικὸς διὰ πᾶσαν σας μεταναστευτικὴν ὑπόθεσιν, διὰ τὴν σύνταξιν Ἑλληνικῶν Πληρεξουσίων ἐγγράφων, Δωρητηρίων, Ἀγοραπωλητηρίων, διὰ φορτώσεις δώρων δι' Ἑλλάδα, διὰ μεταφράσεις καὶ Γερμανικὰς ἀποζημιώσεις.

Γράψατε:

N. J. CASSAVETES

Acropole Express

303 West 42nd Street

New York 36, N. Y.

TELEPHONES:
CIrcle 5-4870
CIrcle 5-4871

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Complete Banking Facilities

☆

MAIN OFFICE:

960 AVENUE OF THE AMERICAS

NEW YORK 1, N. Y.

Phone: OXford 4-5400

DOWNTOWN OFFICE:

123 WILLIAM STREET

NEW YORK 38, N. Y.

Phone: REctor 2-0900

☆

Member Federal Deposit Insurance Corporation

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Member of the Faculty, Department of Classics
Colgate University, Hamilton, N. Y.

VOCABULARY OF MODERN SPOKEN GREEK. English-Greek and Greek-English. By Donald G. Swanson. With the assistance of Sophia P. Djaferis. Minneapolis: The University of Minnesota Press, 1959. Pp. 408. $5.00.

The appearance of this handsomely bound and beautifully printed book marks a very important step in the progress of modern Greek lexicography in English. This is the first time that someone has undertaken to produce a dictionary that is oriented for the English-speaking reader who wants to familiarize himself with the modern spoken Greek language *(dêmotikê)*. It is only fair to call Professor Swanson's vocabulary a dictionary because this is precisely what his *Vocabulary of Spoken Modern Greek* is, and it is a handy, practical guide to the living, spoken language of modern Greece, based on his own practical field experience in Greece, aided by native speakers, and reinforced by scientific language study.

This significant book contains a preface (3-8) and an unusually extensive but excellent introduction for the serious student of modern Greek, covering such topics as the "External History of the Greek Language," "From Ancient to Modern Greek," "The Structure of Modern Greek," "Orthography and Pronunciation," and also containing a brief listing of abbreviations used in the lexicon (9-64). It is especially in this introduction that the reader realizes Professor Swanson's extensive linguistic training and experience. In spite of a few inadvertencies, this introduction is a masterpiece of linguistic conciseness and clarity. (On the matter of etymology, Swanson is apparently unfamiliar with N. P. Andriotis's fundamental work on demotic Greek etymologies, *Dictionnaire Étymologique du Grec Moderne,* published in Athens in 1951 as No. 24 in the *Collection de l'Institut Français d'Athènes.*)

The two fundamental parts of this lexicon (a really complete dictionary, Swanson says, should include about 10,000 English entries and between 20,000 and 30,000 Greek ones) are naturally the English-Greek and Greek-English vocabularies. The English-Greek portion (67-260) is significantly larger than the Greek-English portion (263-392). The English-Greek portion contains about 3,750 main entries, while the Greek-English embraces about 4,550. The reason why the English-to-Greek section is larger, though there are fewer main entries, is attributable to the fact that here idioms are listed along with related expressions, and English illustrative sentences with Greek equivalents are included. This increases the usefulness of this dictionary immensely. The reader is not only given the Greek word, but he is shown how to use it in a typical sentence or expression, both semantically and syntactically, and he can be sure that this is exactly how a Greek would use it in his own country. This is a vitally significant feature of this lexicon, and no dictionary of English-Greek/Greek-English that I know of goes this far.

Unlike so many Greek-English dictionaries published in America now in circulation, Swanson's is really the only one based on frequency of colloquial usage. So many of the older dictionaries neglected or underestimated *dêmotikê* in favor of the puristic, literary language *(katharévousa)*. Some, for example, I. Kykkotis's very useful *English-Greek and Greek-English Dictionary* (London: Lund Humphries & Co., Ltd., 1947) include *dêmotikê,* but none goes as far as Swanson's in putting *dêmotikê* into proper focus as a living language. Now those who have knowledge of classical Greek and those who have no knowledge of any Greek will be able to get an accurate idea of the actual, living spoken language of modern Greece with competent authority and lucidity.

This book is, of course, not perfect. There remains much to be done on a much larger scale. Swanson's *Vocabulary* contains a small number of errata. The smallness of the number is remarkable in view of the fact that the book itself was printed in Greece, at Athens. This reviewer will this time refrain from citing trivial errors that appear in the text. He would rather end with the comment that the study of modern Greek has been given added momentum and assurance with the recent reissuance of Jay Wharton Fay's *A Practical Introduction to Spoken Modern Greek,* the publication of G. C. Pappageotes and Philip D. Emmanuel's *Cortina's Modern Greek in 20 Lessons,* and now by the significant publication of Donald G. Swanson's *Vocabulary of Modern Spoken Greek.* Modern Greek studies have waited long for books like the ones cited and Swanson's contribution marks another important step in the revitalization of the teaching and learning of modern spoken Greek, and in the systematic, natural presentation of modern spoken Greek.

Θεῖα Λόγια

Ἦταν ληστὴς ἐκεῖνος ποὺ εἶπε στὸν Χριστὸ λόγια καλωσύνης. Κι' ὁ Χριστὸς κύτταξε τὴν καλωσύνη καὶ συγχώρησε τὴν ληστεία.

* * *

«Βάλε τὸ μαχαῖρι σου στὴ θήκη», εἶπε ὁ Χριστὸς στὸν Πέτρο. Γιατὶ Αὐτὸς ζητᾷ ὄχι τὴν μάχαιρα τοῦ φανατισμοῦ μας, ἀλλὰ τὴν ὁμόνοια.

* * *

«Γνωρίζω ὅτι αὐτὸ ποὺ μοῦ συμβαίνει εἶναι θέλημα τοῦ Θεοῦ. Δὲν φοβοῦμαι τὸ μέλλον». Αὐτὰ εἶπε στὶς τελευταῖες ὧρες του ὁ μεγάλος ἠθοποιὸς Γκάρυ Κοῦπερ, ποὺ ἔφυγε ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμο (τὸν Ἰούνιο) γεμᾶτος πίστι.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας, ἐν συνεδρίᾳ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, μνησθεὶς τοῦ Ἱδρυτοῦ τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης ἀοιδίμου Πατριάρχου Γερμανοῦ τοῦ Δ΄. καὶ ὑποτυπώσας τὸ ὑπ' αὐτοῦ συλληφθὲν καὶ πραγματωθὲν ἔργον τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἱεροῦ τούτου Τεμένους τῆς Θεολογικῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, διεζωγράφισε τὴν προσωπικότητα αὐτοῦ καὶ εἰσηγήθη τὴν ἐν τοῖς Ὁσίοις κατάταξιν αὐτοῦ.

Ἀρμένιος «Καθολικὸς» εἰς «Φανάριον»

Νέον ἱστορικὸν γεγονὸς ἔλαβε χώραν, εἰς Φανάριον, πρώτην φορὰν διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Ἡ Α. Μακαριότης, ὁ Καθολικὸς τῶν Ἀρμενίων Βασκὲν ὁ Α΄. ἐποιήσατο προφρόνως ἐπίσκεψιν τῇ Α.Θ. Παναγιότητι, τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ τῇ 8ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ., συνοδευόμενος ὑπὸ πέντε Σεβ. Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων.

Πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον Ἀμερικῆς

Ἡ Α.Θ. Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς ἡμῶν Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας, διὰ τοῦ ἀπὸ 15ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ Γράμματος, ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀμερικῆς ἀπόφασιν τῆς περὶ Αὐτὸν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν: «Ἅπαντες οἱ Βοηθοὶ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς καὶ ὁ Ἱερὸς Ἐφημεριακὸς Κλῆρος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ, ὅσάκις ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐπικοινωνῶσι μετὰ τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ πάσης ἄλλης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, Ὀρθοδόξου καὶ μή, πράττωσι τοῦτο, κατὰ τὴν τάξιν καὶ μόνον διὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. κ. Ἰακώβου».

Ἡ G.O.Y.A. εἰς τὸ Πατριαρχεῖον

Ὅμιλος τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Νεολαίας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, γνωστῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Γκόγια», ἀφίκετο εἰς τὴν Πόλιν ἡμῶν τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου, 8ην τ. μ., ἵνα ἐπισκεφθῇ τὴν Χώραν ἡμῶν καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ λάβῃ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Α.Θ. Παναγιότητος.

Τὸν ὅμιλον ἀπετέλεσαν: Ὁ Αἰδ. Πρεσβ. κ. Φώτιος Φωτίου, Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Κάνσας Σίτυ, Κάνσας, οἱ κ. κ. Σπυρίδων Β. Βουδούρης, Δικηγόρος καὶ Πρόεδρος, Ἄγγελος Τόμπρος, Γεώργιος Κώστας, Γεώργιος Φίλιπς, Γεώργιος Λούκας, Ἰωάννης Ἀλεξανδρόπουλος, Κωνσταντῖνος Κωστάλας καὶ Σπυρίδων Πετράκος. Αἱ κυρίαι Δέσποινα Φίλιπς, Εὐγενία Λούκα, Εὐφημία Παπαναστασίου καὶ Χρυσούλα Κώστα. Αἱ δεσποινίδες Ἀγγελικὴ Μάστρα, Ἀλίκη Κάρλεϊμς, Ἄννα Τόμπρου, Γεωργία Γαλανοῦ, Διονυσία Βλάσου, Ἐλευθερία Κάρλεϊμς, Φεβρωνία Τόμπρου καὶ Χαρίκλεια Βουδούρη.

Ἀπὸ μέρους τῆς Α.Θ.Π. τοὺς ὡς ἄνω εὐλαβεῖς προσκυνητὰς ὑπεδέχθη ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ ὁ Πανοσ. Μ. Ἀρχιδιάκονος κ. Ἀγάπιος καὶ ὡδήγησεν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦ Χίλτον, ἔνθα κατέλυσαν ὡς φιλοξενούμενοι τοῦ Πατριαρχείου. Τὴν ἐπομένην, Κυριακήν, προσελθόντες εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἐκκλησιάσθησαν ἐν τῷ Π. Πατριαρχικῷ Ναῷ κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν, ἔνθα ἡ Α.Θ. Παναγιότης προσεφώνησεν αὐτοὺς καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἐδέχθη αὐτοὺς μετὰ πατρικῆς στοργῆς καὶ ἐγκαρδιότητος. Τὴν μεσημβρίαν οἱ ἄνδρες παρεκάθησαν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν τράπεζαν.

Κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν των ἐπεσκέφθησαν τὰ Ἱ. Ἁγιάσματα Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ Παναγίας Βλαχερνῶν, τὴν Ἁγίαν Σοφίαν καὶ ἄλλα Μουσεῖα, τὸ Τέμενος Σουλτὰν Ἀχμέτ, τὴν Ἱ. Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης τὴν Θερινὴν Στέγην Νεανίδων Πριγκήπου, τὴν Ἱ. Μονὴν Ἁγ. Γεωργίου Κουδουνᾶ Πριγκήπου, τὴν Ἱ. Σκήτην Ἁγ. Σπυρίδωνος Χάλκης, τὸν Βόσπορον καὶ ἄλλα ἀξιοθέατα μέρη τῆς Πόλεως. Ἀνεχώρησαν ἀεροπορικῶς τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς, προπεμφθέντες ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Μ. Ἀρχιδιακόνου.

Ἀπονομὴ Πατριαρχικῶν Ὀφφικίων εἰς Ὁμογενεῖς ἐξ Ἀμερικῆς

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας ἠγαθύνθη νὰ ἀπονείμῃ τὰ κάτωθι Πατριαρχικὰ Ὀφφίκια:

Εἰς τὸν κ. Γεώργιον Μαρκόπουλον ἐκ Σικάγου, μέλος τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ (Μικτοῦ) Συμβουλίου, τὸ ὀφφίκιον τοῦ Ἄρχοντος Ἱερομνήμονος τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Σεμιδαλῆν τὸ ὀφφίκιον τοῦ Ἄρχοντος Πριμικηρίου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Εἰς τοὺς νέους ὀφφικιάλους τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπευθύνομεν ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

«Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς»

Ἐπίσκοπος Ραβέννης

Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ἐν Στοκχόλμῃ, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ λήξαντος μηνὸς Αὐγούστου, ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Ραβέννης Γιούρι Βάλπε, ἐκ τῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων, διὰ τοὺς Ἐσθονοὺς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ νεκρώσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἀπαμείας κ. Ἰακώβου, τῇ 13ῃ ἰδίου.

Ἡ μνήμη αὐτοῦ εἴη αἰωνία.

Μέγας Ἐκκλησιάρχης

Φθάσας εἰς βαθὺ γῆρας καὶ ἐξυπηρετήσας δέκα καὶ πέντε Πατριάρχας, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ Μέγας Ἐκκλησιάρχης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀείμνηστος Ἀρχιμανδρίτης Γεράσιμος.

Ἡ νεκρώσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ἐψάλη ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ.

Ἡ μνήμη αὐτοῦ εἴη αἰωνία καὶ ἄληστος.

Πατριαρχεῖον Βουλγαρίας

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 27ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀνεκήρυξε τὴν αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν Βουλγαρίας εἰς Πατρι-

ἀρχεῖον. Ἡ ἐπίσημος Πρᾶξις τῆς ἀνακηρύξεως δημοσιεύεται εἰς τὴν 264ην σελίδα τοῦ παρόντος τεύχους.

ΠΑΤΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΚΑΜΠΑΛΑ. — Ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. κ. Χριστοφόρος Β΄. ηὐδόκησε νὰ ἀπονείμῃ, τῇ 16ῃ Ἰουλίου, εἰς τὸν Κιαπαζίγκα (αἱρετὸν κατὰ τριετίαν βασιλέα) τῆς Μουσόγκα κ. Ἐρρῖκον Οὐάκο Μουλόκι τὸ Παράσημον Βας σειρᾶς τῆς Ἀποστολικῆς Καθέδρας τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Οἱ Ἀφρικανοὶ Ὀρθόδοξοι τῆς Μουσόγκα ἀνέρχονται εἰς 5,000 μὲ δύο ἱερεῖς.

Ἡ ἐπίδοσις τοῦ Πατριαρχικοῦ Παρασήμου ἐγένετο ἐντολῇ τοῦ ἀπουσιάζοντος Σεβασμ. Μητροπολίτου Εἰρηνουπόλεως κ. Νικολάου ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ἕλληνος Ἀρχιμανδρίτου κ. Χρυσοστ. Παπασαραντοπούλου.

ΠΑΤΡ. ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Χάριτι θείᾳ καὶ ποιμαντορικῇ δραστηριότητι τῆς Α.Θ. Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. κ. Βενεδίκτου, ἐτελέσθησαν, τῇ 1ῃ Ἰουλίου καὶ περὶ ὥραν 11ην π. μ., τὰ ἐγκαίνια τῆς συνισταθείσης Κλινικῆς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 16ης Μαρτίου ἐ. ἔ. ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας καὶ πάσης Ρωσσίας κ. Ἀλέξιος ἐπρότεινεν ὅπως ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων εἶναι Ἐπίσκοποι καὶ μόνιμα μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν καὶ διώρισεν ὡς μόνιμα μέλη της τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Τούλας καὶ Μπέλεβ κ. Ποιμένα, Ἀρχιγραμματέα τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Γιαροσλάβ καὶ Ροστὸβ κ. Νικόδημον, Πρόεδρον τοῦ Τμήματος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Θρησκευμάτων κ. Ντομπρίβογε Ραντοσάβλεβιτς ἔδωσε τὴν 16ην Μαΐου ἐ. ἔ. δεξίωσιν πρὸς τιμὴν τῆς Α.Α. τοῦ Πατριάρχου Σερβίας κ. Γερμανοῦ καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Σερβίας. Εἰς τὴν δεξίωσιν παρέστησαν ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Γιουγκοσλαβικῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀλέξανδρος Ράνκοβιτς, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Σίμιτς, πολλοὶ ὑπουργοὶ καὶ ἄλλαι πολιτικαὶ προσωπικότητες. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δεξιώσεως ὁ Ὑπουργὸς Θρησκευμάτων κ. Ραντοσάβλεβιτς καὶ ὁ Πατριάρχης ἀντήλλαξαν προπόσεις. Ὁ κ. Ραντοσάβλεβιτς, χαιρετῶν τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην καὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας ἐν ὀνόματι τῆς Γιουγκοσλαβικῆς Κυβερνήσεως, ὑπεγράμμισε τὰς ἀγαθὰς σχέσεις μεταξὺ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Σερβίας καὶ τοῦ Κράτους καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ὅπως αἱ σχέσεις αὐταὶ προάγωνται καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νόμων καὶ τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως. Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Σερβίας κ. Γερμανός, ἀπαντῶν εἰς τὴν πρόποσιν, εἶπεν ὅτι ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας φροντίζει ὅπως ὅλαι αἱ ἀποφάσεις της εἶναι ἐπωφελεῖς τόσον διὰ τὴν Σερβικὴν Ἐκκλησίαν, ὅσον καὶ διὰ τὴν Ὁμόσπονδον Δημοκρατίαν τῆς Σερβίας.

—Τὴν 14ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ὁ Ὑπουργὸς Θρησκευμάτων κ. Ραντοσάβλεβιτς ἐδέχθη τὸν Πατριάρχην Σερβίας κ. Γερμανὸν καὶ τὰ μέλη τῆς Διαρκοῦς Συνόδου. Ὁ Πατριάρχης ἐξέφρασεν εὐχαριστίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν κατανόησιν καὶ τὴν οἰκονομικὴν βοήθειαν πρὸς τὴν Σερβικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἐν συνεχείᾳ δὲ παρεκάλεσε νὰ ἐξετασθοῦν ὡρισμένα ζητήματα ἀφορῶντα τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν τῶν κληρικῶν, τοὺς ἐράνους, τὴν φορολόγησιν τῶν ἐσόδων τῶν ἐφημερίων κ.τ.λ. Ὁ Ὑπουργὸς Θρησκευμάτων κ. Ραντοσάβλεβιτς ὑπεγράμμισεν ὅτι μέχρι τοῦδε ἐλύθησαν ἐπιτυχῶς πολλὰ ζητήματα χάρις εἰς τὴν συνεργασίαν τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λαϊκῶν Ἀρχῶν. Ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν λαϊκῶν Ἀρχῶν θὰ ἐξετάζουν καὶ εἰς τὸ μέλλον μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς τὰς προτάσεις τῆς Ἐκκλησίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Τὴν 1ην Μαΐου 1961 ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ Μητροπολίτης Τυρνόβου Σωφρόνιος εἰς ἡλικίαν 73 ἐτῶν, τὴν δὲ 8ην Μαΐου 1961 ὁ Μητροπολίτης Δοροστόλου καὶ Τσερβένσκυ Μιχαὴλ εἰς ἡλικίαν 77 ἐτῶν. Ἡ κηδεία τοῦ πρώτου ἐγένετο τὴν 4ην Μαΐου, τοῦ δὲ δευτέρου τὴν 11ην Μαΐου. Καὶ οἱ δύο ἦσαν ἀπόφοιτοι τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας Κιέβου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συγκαλεῖται ἡ Ἱεραρχία διὰ τὸν Σεπτέμβριον

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισεν ὅπως συγκληθῇ ἐκτάκτως ἡ Ἱεραρχία ἀπὸ 18 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου. Τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως θὰ εἶναι τὰ ἑξῆς: α) Ἐφημεριακόν. Ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῆς πορείας τοῦ θέματος τῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου καὶ λῆψις ἀποφάσεως, ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς Ἐκκλησίας, περὶ καταργήσεως τῆς ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς. β) Καταρτισμὸς καταλόγου ἐκλογίμων καὶ πλήρωσις κενῶν Μητροπολιτικῶν ἑδρῶν.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀλεξανδρουπόλεως

Διὰ γενναίας δωρεᾶς ἐξ 1,000,000 δραχμῶν τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως Ἰωακείμ, ἀνεγείρεται γηροκομεῖον εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν Βορ. Ἑλλάδος. Εἰς τὸ εὐαγὲς τοῦτο ἵδρυμα θὰ εὕρουν στοργὴν 20—30 γέροντες ἐγκαταλελειμμένοι καὶ ἄποροι. Ὑπάρχει προοπτικὴ νὰ φθάσουν τοὺς 50. Καὶ οὔτε βιομηχανικὰ «τράστ» βοηθοῦν οὔτε κανεὶς ἐπιχορηγεῖ. Συγχαίροντες εὐχόμεθα εἰς τὸν Ἅγιον Ἀλεξανδρουπόλεως πᾶσαν ἀπὸ Κυρίου δόσιν ἀγαθήν.

Ἡ Λύμη τῶν Ὁραματιστριῶν

Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ δι' ἐγκυκλίου της ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν Χριστιανῶν ἐπὶ τῶν «ὁραματιστριῶν» καὶ καλεῖ αὐτοὺς νὰ μὴ γίνωνται θύματα θρησκολήπτων ἀπατεώνων (ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν) οἱ ὁποῖοι διὰ τῶν «ἀποκυημάτων τῆς νοσηρᾶς φαντασίας των» παραπλανοῦν τοὺς Χριστιανούς, ἐκμεταλλεύονται αὐτοὺς καὶ χρηματίζονται.

Οἱ Ἐπικήδειοι

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων ἀπηγόρευσεν ὅπως ἐν τῷ Α΄. Νεκροταφείῳ — διότι προκειμένου περὶ τῶν Ἱ. Ναῶν τὸν λόγον ἔχει ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ — ἐκφωνῶνται ἐπικήδειοι λόγοι διαρκείας μεγαλειτέρας τῶν 15 λεπτῶν τῆς ὥρας.

Συνέδριον Θεολόγων Ἀδελφότητος «Ζωὴ»

Τὸ ἐφετεινὸν συνέδριον θεολόγων τῆς Ἀδελφότητος «Ζωὴ» ἐπραγματοποιήθη εἰς Ἀθήνας τὴν 22—24 Αὐγούστου καὶ εἰς Θεσσαλονίκην τὴν 29—31 Αὐγούστου. Τὸ κεντρικὸν θέμα τοῦ συνεδρίου ἦτο: «Ἡ Ἐκκλησία, Σῶμα Χριστοῦ». (Ἐκκλησία, ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα Αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου. Ἐφεσ. α΄. 23).

Βυζαντινὴ Εἰκὼν Ἐκλάπη

Παλαιὰ βυζαντινὴ εἰκὼν τοῦ Ἁγ. Προδρόμου ἐκλάπη τελευταίως ἀπὸ τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τῆς Μονῆς Δοχειαρίου τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ διενεργοῦν ἀνακρίσεις διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου τῆς κλοπῆς. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐσχάτως παρουσιάσθησαν ἀλλεπάλληλα κρούσματα κλοπῶν εἰκόνων ἀπὸ μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὄρους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει τὴν ὕπαρξιν σπείρας ἀρχαιοκαπήλων. Τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα, κατόπιν τούτου, ἐξέδωσαν ἐγκύκλιον διὰ τῆς ὁποίας καθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ κάθε κλοπὴν οἱ ἡγούμενοι τῶν μονῶν.

«Φωνὴ Κυρίου»

Ἡ «Ἀποστολικὴ Διακονία» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς, ὅπως συμπαρασταθῇ ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ μετανάστας ὁμογενεῖς μας, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀποστέλλῃ τὸ ἑβδομαδιαῖον Δελτίον τῆς ἀρθοδόξου οἰκοδομῆς «Φωνὴ Κυρίου» πρὸς δωρεὰν διανομὴν μεταξὺ αὐτῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΗΣ

—Τῇ 30ῇ Ἰουλίου ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ἐν τῷ Βατικανῷ, εἰς ἡλικίαν 73 ἐτῶν, ὁ Καρδινάλιος Dominico Tardini, ἐκ τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας Ρώμης, καὶ ἀρχηγὸς τῆς λίαν συντηρητικῆς καὶ «ἀπομονωτικῆς μερίδος». Ὑπηρέτησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ Βατικανοῦ καὶ ἦτο Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπὶ 40 ἔτη.

—Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Καρδιναλίου Tardini ὁ Πάπας Ἰωάννης ΚΓ΄. ἐκάλεσε τὸν Σεβ. Amleto Giovani, Cardinal Cicognani, ἡλικίας 73 ἐτῶν, ὅστις διετέλεσεν ἐπὶ 25 ἔτη Ἀποστολικὸς Ντελεγκάτος τῆς Ρώμης ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις. Πιστεύεται, ὅτι καὶ ἐν τῇ νέᾳ καὶ λίαν ὑπευθύνῳ ταύτῃ θέσει, ὁ Καρδινάλιος Cicognani θὰ ἀναπτύξῃ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν εὐρύτητα ἀντιλήψεων.

—Εἰς τὸν κληρικὸν Λουκιανὸν Γκισὰρ ἀπενεμήθη τὸ μέγα βραβεῖον τῆς «Καθολικῆς Λογοτεχνίας» τοῦ ἔτους 1961.

—Ἀπὸ τῆς 17ης μέχρι τῆς 24ης τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου θὰ συνέλθῃ ἐν Νεαπόλει ἡ «8η Ἀνατολικὴ Ἑβδομὰς» μελετῶν καὶ προσευχῶν ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς Ἀνατολῆς, ἥτις διοργανοῦται ὑπὸ τῆς ἐν Παλέρμῳ ἑδρευούσης «Ἰταλικῆς Καθολικῆς Ὀργανώσεως ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς Ἀνατολῆς».

* * *

ΓΟΥΕΣΤΠΟΡΤ, Ἰρλανδίας, 15 Ἰουνίου.—Ἡ πριγκίπισσα Γκρέϊς τοῦ Μονακὸ ἀνῆλθε σήμερον ἀνυπόδητη τὸ «ἱερὸν ὄρος» τῶν Ἰρλανδῶν πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Πατρικίου τοῦ προστάτου τῆς χώρας τῶν προγόνων της, ἐπὶ κεφαλῆς 3,000 ὁμοδόξων της.

Ἡ Περιβολὴ τοῦ Κλήρου

Ὁ Καρδινάλιος Leger τοῦ Montreal ἐν Καναδᾷ δι' ἐγκυκλίου του ὁρίζει ὅπως οἱ Κληρικοὶ καὶ Μοναχοὶ φέρουν τοῦ λοιποῦ δημοσίως πολιτικὴν ἐνδυμασίαν μετὰ περιλαιμίου. Πάντως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἐπιτρέπεται νὰ γίνουν ἀφορμὴ σκανδάλου.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Καντέρμπουρυ, ὁμιλῶν κατὰ τὴν ἐνθρόνισίν του, ἀπηύθυνε προειδοποίησιν πρὸς τὴν Βρετανικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἡ ἄρνησίς της νὰ δώσῃ μεγαλυτέραν ἐλευθερίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, θὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὸν χωρισμὸν αὐτῆς ἀπὸ τὸ Κράτος. Ἡ προειδοποίησις σημαίνει ὅτι εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ ἐκδηλωθῇ νέος θρησκευτικὸς πόλεμος εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Δὲν θὰ ἔχῃ, φυσικά, τὸν φανατισμὸν τοῦ πρώτου, οὔτε θὰ διεξαχθῇ μὲ τὰ μέσα ἐκείνου. Ἀλλὰ θὰ ἀποτελέσῃ μίαν ἐπιπρόσθετον ἐνόχλησιν διὰ τὸν κ. Μὰκ Μίλλαν.

Γυναῖκες Πάστορες ἐν Νορβηγίᾳ

Εἰς δημοψήφισμα γενόμενον εἰς τὴν Νορβηγίαν 72% ἐξεδηλώθησαν ὑπὲρ τῶν Γυναικῶν Παστόρων 16% κατὰ καὶ 12% ἦσαν ἀδιάφοροι. Εἰς ἀνάλογον ἔρευναν γενομένην τῷ 1946 εἰς τὴν Νορβηγίαν μόλις 47% εἶχον κηρυχθῇ ὑπέρ.

Νέον Σεμινάριον ἐν Ἀβυσσηνίᾳ

Νέα Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ ἱδρύθη ἐν Αἰθιοπίᾳ διὰ τὴν ἐξύψωσιν μορφωτικῶς τοῦ ἱεροῦ κλήρου. Σχολάρχης αὐτῆς διωρίσθη ὁ Ἀρμένιος Ἐπίσκοπος Terenig Poladian, ὅστις εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον του ἐτόνισε τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ποιοτικὴν ἀνωτέρωσιν τοῦ Κλήρου παρὰ διὰ τὴν ποσοτικήν.

Διεθνές Συνέδριον τῆς Υ.Μ.Ϲ.Α.

Ἡ Διεθ. Συνδιάσκεψις τῆς Υ.Μ.Ϲ.Α. συνῆλθεν, 18-25 Ἰουλίου, ἐν Γενεύῃ. Τὸ κύριον θέμα τοῦ ἔτους εἶναι: «Ἐκλήθητε εἰς καινότητα ζωῆς», μὲ τέσσαρας ὑποδιαιρέσεις: «Ἡ εὐθύνη τῆς Υ.Μ.Ϲ.Α. εἰς ἕνα κόσμον ἀνήσυχον καὶ διῃρημένον», «Τὸ αἰώνιον Εὐαγγέλιον διὰ μίαν Νεολαίαν ἐξελισσομένην», «Ἡ Χριστιανικὴ ἑνότης», «Μέθοδοι καὶ συνθήματα νέα διὰ τὴν Υ.Μ.Ϲ.Α.».

Αὔξησις Βοηθημάτων ὑπὸ τοῦ Π.Σ.Ε.

Ἡ ἔκτασις τῆς ἀνὰ τὸν κόσμον δυστυχίας ἀναγκάζει τὸ Π.Σ.Ε. νὰ αὐξήσῃ τὴν βοήθειαν εἰς τὰς ὑποαναπτύκτους χώρας. Τὸ ἰδιαίτερον ἔκτακτον πρόγραμμα βοηθείας ἐγκριθὲν θὰ εἶναι τουντεῦθεν γνωστὸν ὡς Specialized Assistance for Social Projects. Τὰ δημιουργούμενα νέα ἔθνη εἰς Ἀφρικὴν ἔχουν ἀνάγκην μορφώσεως ἡγεσίας καὶ εἰδικῶν στελεχῶν.

Τὸ πρόγραμμα εἶναι καρπὸς τετραετοῦς μελέτης τοῦ Τμήματος: "Our common Christian responsibility towards areas of rapid social change."

Ἐθεωρήθη ὅτι νέαι συνθῆκαι ἐπιβάλλουν τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τὰς «παραδεδεγμένας» μεθόδους κλασσικῆς φιλανθρωπίας.

Νέον Συνέδριον «Πίστεως καὶ Τάξεως»

Ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ Δ΄. Παγκόσμιος Συνδιάσκεψις τῆς Πίστεως καὶ Τάξεως θὰ συνέλθῃ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1963, πιθανώτατα ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ. Θὰ παραστοῦν 350 ἐκπρόσωποι διαφόρων Ἐκκλησιῶν-μελῶν τοῦ Π.Σ.Ε. Αἱ κυριώτεραι συζητήσεις θὰ στραφοῦν περὶ τὰ κάτωθι δογματικὰ θέματα: «Ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία Του», «Ἡ Λατρεία», «Ἡ παράδοσις καὶ αἱ παραδόσεις», «Ἡ θέσις τῶν θεσμῶν».

Συνέδριον Μεταναστεύσεως

Τὸ Α΄. Διεκκλησιαστικὸν Συνέδριον τοῦ Π.Σ.Ε. ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῆς Μεταναστεύσεως συνῆλθεν εἰς τὸ δασῶδες χωρίον τῆς Ἑλβετίας Leysin Grand Hotel ἀπὸ 11 ἕως 16 Ἰουν. ἐ. ἔ.

Δικαίωμα Ἀνεξιθρησκείας

Ὁ Ἄρειος Πάγος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς ἀπεφάνθη ὁμοφώνως, ὅτι αἱ Πολιτεῖαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλουν εἰς τοὺς κατέχοντας δημοσίας θέσεις, ὅπως διακηρύττουν πίστιν εἰς τὸν Θεόν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνατρέπει πρόβλεψιν τοῦ Συντάγματος τῆς Πολιτείας Μαίρυλαντ, βάσει τῆς ὁποίας ὅλοι οἱ δημόσιοι λειτουργοί, πρὸ τῆς ἀναλήψεως οἱασδήποτε ὑπ' αὐτῶν θέσεως,

The Most Rev. Archbishop Iakovos of the Greek Orthodox Archdiocese of North and South America officiates at the main entrance of the new building of the Church of the Annunciation, Milwaukee, Wis. The Opening of the Doors of the new building, which was designed by the late Frank Lloyd Wright, was held on July 2, 1961. The Rev. Emmanuel N. Vergis (to the left, behind the Archbishop) is rector of the parish.

A fountain plays before the new edifice of the Greek Orthodox Church of the Annunciation, Milwaukee, Wis., as parishioners and visitors gather for the Opening of the Doors of the new, Frank Lloyd Wright-designed structure on July 2, 1961. The opening was conducted by Archbishop Iakovos of the Greek Orthodox Archdiocese of North and South America. Rector of the parish is the Rev. Emmanuel N. Vergis.

Τῇ 4ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ. ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος, μεταβὰς εἰς Milwaukee, Wisconsin, ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ ὡς ἄνω εἰκονιζομένῳ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Ἀνωτέρω δύο στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν τελετὴν τῶν Θυρανοιξίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος

▸ Τῇ 5ῃ Αὐγούστου προέστη τοῦ Μεγάλου Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, Corona, New York, τὴν δὲ ἐπαύριον, Κυριακήν, τῆς Θείας Λειτουργίας, καθ' ἣν ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τὸν κ. Εὐάγγελον Γεωργιάδην ἐκ τῶν ἐφετεινῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Brookline, Mass.

▸ Τῇ 12ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς διὰ Miami, Fla., ἵνα παραστῇ εἰς τὸ ἐκεῖ συνέδριον τῆς Ὀργανώσεως AHEPA. Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, 13ης τοῦ ἰδίου μηνός, ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῇ εἰδικῶς διαρρυθμισθείσῃ αἰθούσῃ τοῦ ξενοδοχείου Deauville. Κατὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτελέσθη δοξολογία ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τῆς AHEPA.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας ἔγινεν ἡ ἔναρξις τοῦ Συνεδρίου ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου δι' εἰδικῆς προσευχῆς.

▸ Τῇ 14ῃ Αὐγούστου ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν περικαλλῆ Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας τῆς Κοινότητος Miami, τὴν δὲ ἐπαύριον ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν αὐτὸν Ναὸν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Περὶ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας προεχείρησεν εἰς Πρωτοπρεσβύτερον τὸν Αἰδ. κ.' Ἰωάννην Πάλλαν, ἐκ τῶν πρώτων ἀποφοίτων τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Pomfret, Conn.

Εἰς ὅλας τὰς ἱεροτελεστίας ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον.

▸ Τῇ 16ῃ ἰ. μ. προσκληθεὶς ὡμίλησεν ἐνώπιον τοῦ ἐν Miami Beach, Fla., συνελθόντος Λουθηρανικοῦ Συνεδρίου (Lutheran League Convention).

▸ Τῇ 18ῃ ἰ. μ. προσκληθεὶς μετέβη εἰς Ann Arbor, Mich., καὶ ὡμίλησεν ἐνώπιον τοῦ "North American Ecumenical Youth Assembly."

▸ Τῇ 19ῃ ἰ. μ. προσκληθεὶς μετέβη εἰς Pittsburgh, Pa., καὶ ὡμίλησεν ἐνώπιον τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως τῆς Συριακῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀντωνίου Μπασήρ.

▸ Τῇ 20ῇ ἰ. μ. προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ νεοδμήτῳ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοινότητος ἡμῶν ἐν Port Jefferson, L., I., N. Y., εἰς ὃν ἐδόθη τὸ ὄνομα «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου».

▸ Τῇ 27ῃ ἰ. μ. προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, καὶ ἀπένειμε τὸ ὀφφίκιον τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου εἰς τὸν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Καθεδρικοῦ Αἰδεσ. κ. Κωνσταντῖνον Καζάναν, ὃν συγχαίρομεν θερμῶς ἐπὶ τούτῳ.

ὀφείλουν νὰ διακηρύξουν ὅτι πιστεύουν εἰς τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ. Ἡ πρόβλεψις αὕτη — διεκήρυξεν ὁ "Αρειος Πάγος — παραβιάζει τὰ δικαιώματα τοῦ ἀτόμου περὶ ἀνεξιθρησκείας καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀντισυνταγματική.

Σύσκεψις τῶν ἐν Ἀμερικῇ Κανονικῶν Ὀρθοδόξων Ἱεραρχῶν

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, συνῆλθε τῇ 8ῃ Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐν τῷ Σερβικῷ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Σάββα, εἰς τὴν 3ην αὐτῆς τακτικὴν συνεδρίαν ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Κανονικῶν Ὀρθοδόξων Ἱεραρχῶν. Παρῆσαν: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Anthony Bashir τῆς Ἀντιοχειανῆς Ἐκκλησίας, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Παλλάδιος τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Εἰρηναῖος τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Λεοντίου, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Διονύσιος τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Θεοδώρητος Bohdan τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀνδρέας Moldovanu τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀνδρέας τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ὀρέστου Chornock τῆς Καρπαθορωσσικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐμελέτησε ζητήματα τῆς ἁρμοδιότητός της ἀφορῶντα τὰς ἐν Ἀμερικῇ Κανονικὰς Ὀρθοδόξους Δικαιοδοσίας, καὶ ἔλαβεν ἐπ' αὐτῶν τὰς δεούσας ἀποφάσεις.

Γ΄. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ (Νέας Ἀγγλίας). Ἀπὸ 10-14 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἔλαβε χώραν ἐν τῇ Ἱ. Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐν Μπρουκλάϊν, Μασσ., τὸ ἐτήσιον Κατηχητικὸν Συνέδριον-Φροντιστήριον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Μελετίου, συμμετοχῇ Καθηγητῶν τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς. Ἀνωτέρω εἰκονίζεται ὅμιλος ἐκ τοῦ Θεοφ. κ. Μελετίου, Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ Κατηχητῶν-Κατηχητριῶν.

Sunday School Conference and Seminar of the New England Third Diocese held at the Holy Cross Orthodox Theological School, July 10-14. Above are the Rt. Rev. Meletios of Christianoupolis, Director, the Faculty and the students.

Ἡ Διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης

Ἡ ἐνθουσιώδης «Ἕνωσις Ἑλληνοαμερικανίδων Μητέρων τῆς Βοστώνης καὶ Περιχώρων» ἐπέτυχε δύο σπουδαῖα πράγματα:

1) Νὰ εὕρῃ 27 μαθητὰς καὶ μαθητρίας τοῦ Mary E. Curly School, Jamaica Plain, Mass., τῆς Βοστώνης, οἱ ὁποῖοι θὰ παρακολουθήσουν τὴν διδασκαλίαν τῆς Νεοελληνικῆς γλώσσης εἰς τὸ Γυμνάσιον τοῦτο κατὰ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος.

2) Τὰ δύο μεγάλα Πανεπιστήμια Harvard καὶ Boston University δέχονται νὰ θέσουν εἰς τὰ προγράμματά των τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης καὶ Φιλολογίας.

Τὸ δὲ σπουδαιότερον εἶναι ὅτι ἡ Ἕνωσις αὐτὴ τῶν Ἑλληνοαμερικανίδων Μητέρων τῆς Βοστώνης δὲν σταματᾷ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀλλὰ προχωρεῖ μὲ ἐνθουσιασμὸν νὰ συγκεντρώσῃ τὸν ἀριθμὸν εἴκοσι καὶ πλέον μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ζητούντων νὰ παρακολουθήσουν μαθήματα Νεοελληνικῆς γλώσσης εἰς Γυμνάσια καὶ ἄλλων μεγάλων πόλεων τῆς Πολιτείας Massachusetts. Εἶναι δὲ προετοιμασμένη νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου 1538, εἰς τρόπον ὥστε καὶ διὰ τοῦ Νόμου νὰ κατοχυρωθῇ ἡ διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὴν Πολιτείαν Massachusetts.

Τὸ ἱερὸν αὐτὸ ἔργον τῆς Ἑνώσεως Ἑλληνοαμερικανίδων Μητέρων Βοστώνης εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ καὶ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας Πολιτείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐκδρομαί, Ταξίδια, Προσκυνήματα εἰς Κωνσταντινούπολιν, Ἑλλάδα καὶ Ἁγίους Τόπους

Πολλαὶ Κοινότητες τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ Ὀργανώσεις τῆς προσφιλοῦς ἐνταῦθα Ὁμογενείας, διοργανώνουν κατ' ἔτος ἐκδρομὰς εἰς τὴν Γενέτειραν Ἑλλάδα, εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς Ἁγίους Τόπους καὶ λοιπὰ προσκυνήματα.

Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή, ἐπιθυμοῦσα ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν λίαν ἀξιέπαινον πρωτοβουλίαν ταύτην Κοινοτήτων καὶ Ὀργανώσεων, παρακαλεῖ δι' εἰδικῆς Ἐγκυκλίου, ὅπως εἰδοποιῆται ἐγκαίρως, ἵνα ἐφοδιάζῃ τὰς ἐκδρομικὰς καὶ προσκυνηματικὰς ὁμάδας διὰ συστατηρίων γραμμάτων.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ γίνηται εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς καλυτέρα τιμητικὴ ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τῶν οἰκείων Ἀρχῶν, θὰ δίδηται εἰς τὸν Τύπον περισσοτέρα δημοσιότης καὶ θὰ ἐξαίρωνται τὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἐκ τῶν ἐπισκέψεων τούτων εἰς τὴν Γενέτειραν Ἑλλάδα καὶ εἰς τοὺς ἐντεῦθεν ὁμογενεῖς καὶ δὴ τὴν νέαν ἡμῶν γενεάν.

Τὸ Ἰσραὴλ Προστατεύει Ἱεραποστόλους

Ἡ Ἰσραηλιτικὴ Ἀστυνομία τῆς Ἱερουσαλὴμ διέθεσεν ἱκανοὺς ἀστυφύλακας ἵνα προστατεύουν τὸ ἔργον δύο Ἀμερικανῶν ἱεραποστόλων. Ὁ Ναὸς αὐτῶν εἶχε κατ' ἐπανάληψιν λιθοβοληθῇ ὑπὸ φανατικῶν Ἰουδαίων, διότι 34 ἐξ αὐτῶν μετέστησαν εἰς τὸν Χριστιανισμόν.

WHAT WE SEE AND HEAR IN AN EASTERN ORTHODOX CHURCH. By Bishop Germanos Polyzoides. New York: D. C. Divry, 1961. Pp. 87.

Ὁ ἀκάματος κάλαμος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ μᾶς ἀπέδωκε κατὰ τὸ ἔτος 1961 ἕνα ἐπὶ πλέον ἔργον Ὀρθοδόξου οἰκοδομῆς καὶ κατηχήσεως.

Ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν ὡραίαν ἀρχὴν νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνορθοδόξου νεολαίας μας ἐν Ἀμερικῇ καὶ τὴν ὁσονούπω εὐρυτέραν διάδοσιν τῆς Ὀρθοδόξου διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, ὁ θεοφιλέστατος συγγραφεὺς ἔχει στρέψει τὴν προσοχήν του εἰς τὴν συγγραφὴν ὡραιοτάτων κατηχητικῶν βοηθημάτων. Ὕστερα ἀπὸ τὸ διδακτικὸν βιβλίον του "Stories Like Pictures" ἀκολουθεῖ ἡ ἀνὰ χεῖρας ἐργασία.

Κατ' ἐπαγωγικὸν καὶ λίαν εὔληπτον τρόπον ὁ Θεοφιλέστατος ἐξετάζει εἰς τὰ τέσσαρα περιεκτικὰ κεφάλαια τοῦ βιβλίου τὰ κύρια σημεῖα τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Λειτουργικῆς, οἷα: Ὀρθόδοξος ἀρχιτεκτονική, ἱερὰ ἀντικείμενα καὶ ὁ συμβολισμός των, αἱ θεῖαι λειτουργίαι, αἱ διάφοροι ἀκολουθίαι, ἐκκλησιαστικαὶ ἑορταὶ καὶ λειτουργικὰ βιβλία, οἱ τελετουργοὶ ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ μὲ ὡραιοτάτην ἑρμηνείαν τῶν λειτουργικῶν ἀμφίων, κ.ἄ.

Πιστεύω ὅτι ὁ θεοφιλέστατος συγγραφεὺς προσφέρει ἀνεκτίμητον ὑπηρεσίαν εἰς τὴν κατηχητικὴν παιδείαν καὶ διὰ τῆς παρούσης ἐργασίας του.

Πλεονέκτημα τοῦ βιβλίου τυγχά-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΑΡΧΙΜ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΝ. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: (1) Πρό τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐν Sao Paulo, Brazil, ὁ πατὴρ Ἰάκωβος μετὰ τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Ναοῦ κ. Πέτρου Παπατζανάκη, τοῦ Ἱερέως Αἰδ. Χαριδήμου Παπαδάκη καὶ ἄλλων κληρικῶν καὶ μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. (2) Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Φλωριανοπόλεως μετὰ τοῦ σχολικοῦ κτιρίου καὶ τῆς κατοικίας τοῦ Ἱερέως εἰς τὸ βάθος. (3) Γωνιαία ἄποψις τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγ. Νικολάου τῆς Φλωριανοπόλεως.

FROM THE PASTORAL TOUR IN BRAZIL OF THE ARCHDIOCESAN VICAR, ARCHIMANDRITE IAKOVOS PAPAVASILOPOULOS. Left to right: (1) The V. Rev. Iakovos at St. Paul's Church in Sao Paulo, Brazil, with the founder, Mr. Peter Papatzanakis, Rev. Charidemos Papadakis, other clergy and members of the Board of Trustees. (2) The Church of St. Nicholas in Florianopolis, Brazil, with the School Building and the Priest's residence in the background. (3) Corner view of St. Nicholas, in Florianopolis, Brazil.

νει καὶ τὸ γεγονός, ὅτι πλεῖσται ὅσαι ἐκφράσεις καὶ ὁρολογίαι τῆς Ὀρθοδόξου Λειτουργικῆς ἀποδίδονται οὐχὶ μόνον εἰς Ἀγγλικὴν μετάφρασιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πρωτότυπον μὲ Ἀγγλικοὺς χαρακτῆρας. Τοιουτοτρόπως ὁ ἀναγνώστης ἐξοικειοῦται μὲ τὴν Ὀρθόδοξον ὀνοματολογίαν. Ὁ ἐπαγωγικὸς τρόπος ἐρωτήσεων καὶ ἀπαντήσεων καθιστᾷ τὸ βιβλίον λίαν διδακτικὸν καὶ διατηρεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου ἀμείωτον. Αἱ ἐρωτήσεις πρὸς ἀπάντησιν ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μέρους εἶναι ἄριστον μέσον διὰ τὴν ἐπανάληψιν καὶ ἀφομοίωσιν τοῦ περιεχομένου τῆς ὡραίας λειτουργικῆς αὐτῆς ἐργασίας.

Νομίζω ὅμως ὅτι ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου θὰ ἦτο ἐπιτυχέστερος ἐὰν ἀντὶ τοῦ Eastern Orthodox ἐχρησιμοποιεῖτο τὸ ὄνομα Greek Orthodox. Ἡ λέξις Eastern σήμερον δὲν δηλοῖ πλέον τὴν θρησκείαν ἢ τὴν πολιτιστικὴν διάρθρωσιν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Ἐφ' ὅσον μάλιστα ὑπάρχουν θεολόγοι μὴ Ἑλληνικῆς καταγωγῆς οἵτινες οὐδεμίαν ἀντίρρησιν ἔχουν εἰς τὴν χρῆσιν Greek Orthodox, φρονῶ ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἑλληνορθόδοξοι δυνάμεθα νὰ ἐγκαταλείψωμεν πλέον τὴν διφορουμένην λέξιν Eastern πρὸς χάριν τῆς Greek. Θὰ προσέθετα δέ, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν καθηγητῶν Τρεμπέλα, Καρμίρη, Ἀλιβιζάτου, νὰ χρησιμοποιῆται καὶ ὁ ὅρος Catholic, δηλαδὴ "Greek Orthodox Catholic" (βλ. καὶ ἐπιτυχῆ σχόλια τοῦ περιοδικοῦ *Irenicon*, τεῦχος 4ον, 1960). Πλὴν τῆς ἐλαχίστης ταύτης ἀντιρρήσεως ἀνεπιφυλάκτως συνιστῶμεν τὴν χρῆσιν τῆς παρούσης ἐργασίας οὐχὶ μόνον παρὰ τῶν κατηχητικῶν μας σχολείων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ παντὸς φιλομαθοῦς ἀναγνώστου ἐνδιαφερομένου διὰ τὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Πρεσβ. Δ. Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΣ

Διδασκαλικὸν Συνέδριον

Τὴν 30ὴν καὶ 31ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. συνῆλθεν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, τὸ Συνέδριον τῶν Ἐκπαιδευτικῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Περὶ αὐτοῦ θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος.

Συνέλευσις τῆς Ἑλληνορθοδόξου Νεολαίας G.O.Y.A.

Ἀπὸ 26ης Αὐγούστου μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου ἔλαβε χώραν ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ Hilton Statler, Νέας Ὑόρκης, τὸ ἐτήσιον Συνέδριον τῆς Ἑλληνορθοδόξου Νεολαίας G.O.Y.A., τὴν ἔναρξιν τοῦ ὁποίου ἐκήρυξεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος. Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς G.O.Y.A. ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ, ὁ Τύπος καὶ ἡ Ραδιοφωνία ἐξῆραν τὴν ἀποστολὴν τῆς ΓΚΟΓΙΑ. Λεπτομερείας περὶ τοῦ Συνεδρίου τούτου θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος.

Ἡ Ἐκαίδευσις ἐν Ἀργεντινῇ

1) Κεντρικὴ Κοινότης Μπουένος Ἄϊρες: Ἀπογευματινὸν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον μὲ 150 μαθητὰς καὶ 5 διδασκαλίσσας. Νυκτερινὸν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον μὲ 80 μαθητάς. Νηπιαγωγεῖον μὲ 35 νήπια.

2) Κοινότης «Πανελλήνιον», Μπουένος Ἄϊρες: Ἀπογευματινὸν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον μὲ 30 μαθητάς. Διδάσκει ὁ Ἱερεύς.

3) Μπάνφιελδ (προάστειον τοῦ Μπουένος Ἄϊρες): Ἀπογευματινὸν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον μὲ 50 μαθητάς. Διδάσκει ὁ Ἱερεύς.

4) Βερίσσο: Ἀπογευματινὸν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον μὲ 30 μαθητὰς καὶ ἕνα διδάσκαλον.

5) Κόρδοβα: Ἀπογευματινὸν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον μὲ 50 μαθητὰς καὶ μίαν διδασκάλισσαν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν. Βασιλικὴν Ζάβαλη, Teaneck, N. J. Ἀνενεώσαμεν τὴν συνδρομήν σας διὰ τρία ἔτη. Εὐχαριστοῦμεν.

Αἰδ. Νικόλαον Σπυράκην, Asheville, N. C. Ἐλάβομεν ἐπιταγὴν $44.00 καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν.

Αἰδεσ. Ἀθαν. Τσάμπηραν, Poughkeepsie, N. Y. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν συνδρομῶν.

Αἰδ. Ἀντώνιον Τομαρᾶν, Tacoma, Wash. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν διάθεσιν νέου ἀριθμοῦ τευχῶν τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ».

ΣΥΜΒΟΛΑ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ -- ΙΕΡΑ ΣΚΕΥΗ -- ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

Ἰ. Εὐαγγέλιον

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἰ. Δισκοπότηρον

Φέρεται εἰς γνῶσιν:

α) Τῶν Λειτουργῶν τῆς Ἑλληνορθοδόξου Πίστεως,
β) Τῶν Δ. Σ. καὶ Μελῶν τῶν Κοινοτήτων μας, καὶ
γ) Ἁπάντων τῶν εὐσεβῶν Ὁμογενῶν

ὅ τ ι

Τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἑλληνικὸν Κατάστημα ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ, ὑπὸ τὴν δ)σιν τοῦ κ. Χριστοφ. Πετροπουλέα καὶ τὸ διεθνοῦς φήμης Ἐργοστάσιον Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδῶν ΒΑΣ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗ ἐν Ἀθήναις, ὡθούμενα ἀπὸ τὴν φιλοδοξίαν νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν Ἐκκλησίαν Ἀμερικῆς, σ υ ν ε β λ ή θ η σ α ν διὰ νὰ δημιουργήσουν καὶ παρουσιάσουν ἐνταῦθα μίαν πλήρη, διαρκῆ καὶ ἀρίστης προβολῆς Ἔκθεσιν ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ, περιλαμβάνουσαν: Ἀρτοφόρια, Δισκοπότηρα, Σταυροὺς Ἁγιασμοῦ καὶ Εὐλογίας, Εὐαγγέλια, Ἀποστόλους, κ.λ.π. μὲ ἐπίχρυσα χαρακτὰ καλύμματα, Ἐξαπτέρυγα, Μυροδοχεῖα, Θυμιατήρια, Κανδύλας, Πολυελαίους, Μανουάλια, κ.λ.π., κ.λ.π.. Οὕτω παρέχεται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ πρώτην φορὰν ἡ εὐχέρεια τῆς ἐπιτοπίου ἐπιλογῆς καὶ ἀγορᾶς τῶν θαυμαστῆς τέχνης καὶ ἐμφανίσεως Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδῶν, παραγωγῆς Β. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗ, εἰς τιμὰς σχεδὸν ἐργοστασίου καὶ χωρὶς τὴν ταλαιπωρίαν τῆς ἀμφιβόλου ἐκλογῆς των ἀπὸ καταλόγους ἐξ Ἑλλάδος.

ΧΡ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΕΑΣ

ΓΡΑΨΑΤΕ ἢ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ:

PALLADION SHOPPING CENTER

598 Ninth Avenue New York, N. Y.

Τηλέφωνον: CI 5-6869

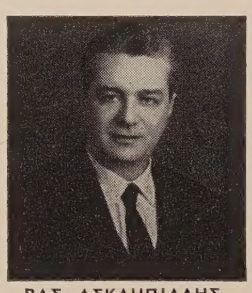

ΒΑΣ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ -- ΠΛΟΥΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ -- ΑΡΙΣΤΗ ΤΕΧΝΗ

Τὸ Εὐγενίδειον Ἵδρυμα Χρηματοδοτεῖ τὴν Ἀνέγερσιν Πλανεταρίου εἰς Ἀθήνας

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἐξ Ἀθηνῶν, πρόκειται νὰ κατατεθῇ προσεχῶς ὁ θεμέλιος λίθος διὰ τὴν ἀνέγερσιν Πλανεταρίου εἰς τὸ Φαληρικὸν Δέλτα πλησίον τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ δαπάνη τόσον διὰ τὴν ἀνέγερσιν ὅσον καὶ διὰ τὸν ἐπιστημονικὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ Πλανεταρίου θὰ καλυφθῇ ἀπὸ τὸ Ἵδρυμα Εὐγενίδου. Ἡ σχετικὴ δαπάνη διὰ τὰ ἐπιστημονικὰ ὄργανα τοῦ Πλανεταρίου, τὰ ὁποῖα παρηγγέλθησαν ἤδη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, θὰ ἀνέλθῃ εἰς 250,000 δολλάρια.

Ὡς γνωστόν, τὸ Εὐγενίδιον Ἵδρυμα συνεστήθη ἐν Ἀθήναις παρὰ τοῦ ἀειμνήστου ἐπιχειρηματίου καὶ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Εὐγενίου Εὐγενίδη, ὅστις ἀποθανὼν τὸ 1954 κατέλειπε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς περιουσίας του εἰς κοινωφελῆ Ἱδρύματα. Εἰς τὸ συγκρότημα τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Εὐγενίδη ἀνήκουν καὶ ἡ Home Lines, Inc., καθὼς καὶ ἡ Ἑθνικὴ Ἑλληνικὴ Γραμμὴ Ἀμερικῆς, τῆς ὁποίας τὸ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ὑπερωκεάνειον «Βασίλισσα Φρειδερίκη» ἐξυπηρετεῖ τὴν ἐπιβατικὴν γραμμὴν Νέας Ὑόρκης — Πειραιῶς.

ΛΗΦΘΕΝΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἀββᾶ Παναγιώτου Βασιλάκου: «ΑΙ ΔΥΟ ΔΙΑΘΗΚΑΙ». Σελ. 280. Ἀθῆναι, 1961.

VOLUNTARY HEALTH AND WELFARE AGENCIES IN THE U.S.A. New York, 1961.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: «Ἁγιορειτικὴ Βιβλιοθήκη», «Αἰών», «Ἀλήθεια», «Ἄμπελος», «Ἀπολύτρωσις», «Ἀπόστολος Ἀνδρέας», «Δελτίον Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου», «Ἐθνικὴ Ἐπιθεώρησις», «Ἐκκλησία», «Ἐφημέριος», «Ἑλληνικοὶ Ὁρίζοντες», «Ἑνορία», «Ἐπιστασία», «Εὐθύνη», «Ζωή», «Καινὴ Κτίσις», «Νέα Σιών», «Κρῖκος», «Οἰκογενειακὸν Βῆμα», «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι», «Ὁ Λόγος τοῦ Σταυροῦ», «Ὀρθοδοξία», «Ὁ Σωτήρ», «Πάνταινος», «Συζήτησις», «Χριστιανικὲς Πενιές» "Saint Andrew," "One Church" (Russian), "Irenikon," "Greek Information Bulletin." Διάφορα Δελτία καὶ Περιοδικὰ Κοινοτήτων καὶ Ὀργανώσεων.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μὲ τὸ μόνο ὑπὸ Ἑλληνικὴν Σημαίαν Ὑπερωκεάνειο
στὴν τακτικὴ Γραμμὴ Νέας Ὑόρκης - Πειραιῶς

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

AIR CONDITIONED

θὰ σᾶς μείνῃ ΑΞΕΧΑΣΤΟ ...

Ἀναχωρήσεις ἐκ
Νέας Ὑόρκης

Σεπτεμβρίου 20
Ὀκτωβρίου 8
καὶ κανονικῶς μετέπειτα

1. Εὐγενικὸ καὶ πρόθυμο Ἑλληνικὸ προσωπικὸ θὰ σᾶς καλωσορίσῃ μόλις ἐπιβιβασθῆτε καὶ θὰ ἱκανοποιήσῃ ὅλες τὶς ἐπιθυμίες σας καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ταξειδιοῦ.

2. Στὴν πρώτη θέση θὰ ἀπολαύσετε τὶς μεγαλύτερες suites, ὅλων τῶν ὑπερωκεανείων τῆς γραμμῆς Νέας Ὑόρκης–Μεσογείου.

3. Στὶς ἁπλόχωρες, air conditioned καὶ μὲ private shower καὶ toilette καμπίνες τῆς Τουριστικῆς θέσεως, ποὺ τὴν ἡμέρα μετατρέπονται σὲ κομψὰ σαλονάκια, θὰ νοιώσετε ἄνεση.

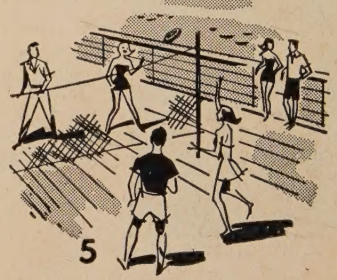

Ἀναχωρήσεις ἐκ
Βοστώνης

Σεπτεμβρίου 21
καὶ κανονικῶς μετέπειτα

4. Θὰ γευθῆτε τὰ ἐκλεκτότερα Ἑλληνικὰ καὶ Ἀμερικανικὰ φαγητά, παρασκευασμένα ἀπὸ διαπρεπεῖς μαγείρους καὶ ἀρχιμαγείρους μὲ τὰ πιὸ ἁγνὰ ὑλικά. Στὴν Τουριστικὴ μὲ τὰ φαγητὰ σερβίρονται ΔΩΡΕΑΝ τὰ καλύτερα Ἑλληνικὰ κρασιά.

5. Στὰ εὐρύχωρα καταστρώματα καὶ στὸ Swimming Pool θὰ χαρῆτε τὸν καθαρὸ ἀέρα καὶ τὸν ἥλιο ποὺ θὰ σᾶς ἀναζωογονήσουν. Σπόρ, τέννις, γυμναστήριο.

6. Χοροὶ . . . διασκεδάσεις . . . κινηματόγραφος . . . κέφι . . . γεμίζουν ὅλες τὶς μέρες τοῦ ταξειδιοῦ.

7. Καὶ τέλος φθάνετε στὴν Ἑλλάδα ξεκούραστοι καὶ φρέσκοι . . . ἕτοιμοι νὰ χαρῆτε τὶς ὁμορφιές της.

10% ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ THRIFT-SEASON
ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

ΔΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ
ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΣΑΣ
ΠΡΑΚΤΟΡΑ

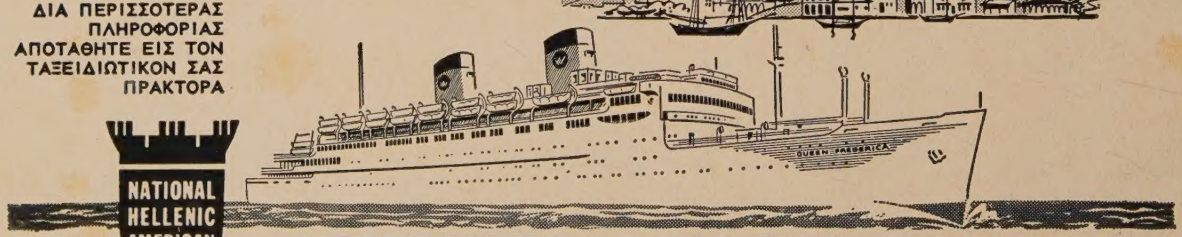

NATIONAL HELLENIC AMERICAN LINE

HOME LINES AGENCY INC.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙ' Η.Π.Α. ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑΝ

42 Broadway, New York 4, N. Y. • Digby 4-6363

REV CONST RAPTIS
313 BAY ST-POBOX 416
TARPON SPRINGS FLA

Printed by
"COSMOS" PRINTING CO., Inc.
203-205 West 25th Street
New York 1, N. Y.